

FLOSAR

GLASILO OB PRAZNIKU OBČINE PODVELKA 2016

Se vidimo v Ožbattu, kjer je vedno fajn.

17. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE PODVELKA

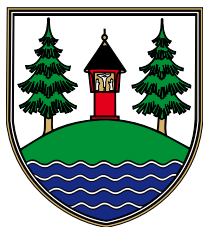

Beseda urednika

Na naslovnici nas pozdravlja slika Ožbalta, ki nas s flosom popelje v nekdanji čas. Podoba iz preteklosti dobiva zgodovinsko vrednost ravno danes, ko videz kraja doživlja popolno preobrazbo. Ob praznovanju občinskega praznika vas skupaj s sokrajani vabim k nam s sloganom iz naslovnice: »Se vidimo v Ožbaltu, kjer je vedno fajn.«

V imenu uredniškega odbora vam, spoštovanim bralkam in bralcem, želim prijetno branje zgodb malih ljudi z velikim srcem.

*Aleksander Golob,
odgovorni urednik*

OBČINA PODVELKA

Podvelka 13 - 2363 Podvelka

telefon: 02 876 95 10

faks: 02 876 62 16

obcina@podvelka.si

<http://www.podvelka.si/>

Koroška

FLOSAR, glasilo ob prazniku Občine Podvelka

Izdajatelj: Občina Podvelka, Podvelka 13, 2363 Podvelka

Odgovorni urednik: Aleksander Golob

Uredniški odbor: Anton Kovše, mag. Jože Marhl, Ivanka Vomer, Mateja Rihter, Milan Robnik, Miran Pušnik in Aleksander Golob

Jezikovni pregled: Mateja Rihter, prof.

Fotografije: arhivi posameznikov in društev

Grafična podoba in tisk: Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik

Naslovnica: Ožbalt ob Dravi

Ilustracija: Studio Sanda

Naklada: 1.100 izvodov

Elektronski naslov: flosar.podvelka@gmail.com

Nagovor župana

Spoštovane občanke in spoštovani občani, bralke in bralci občinskega glasila »Flosar«

Vesel in ponosen sem, da vas lahko nagovorim že ob 17. prazniku Občine Podvelka.

Kot župan jo vodim že vsa leta in še vedno sem prepričan, da so majhne lokalne skupnosti, med katere sodi tudi naša, lahko uspešne.

Pripadnost kraju, poznavanje lokalne problematike in pripravljenost za reševanje težav so tiste odlike, ki zagotavljajo razvoj.

Hvaležen sem svetnici in svetnikom, predstavnikom vaških skupnosti, članom številnih društev v občini ter delavcem občinske uprave za aktivno delo. Skupaj rešujemo tekočo problematiko in se veselimo zaključenih investicij.

Tako smo v zadnjem proračunskem letu začeli z naslednjimi investicijami:

VS KAPLA:

- Rekonstrukcija LC št. 31981 Brezno–Kapla, odsek Urbanov klanec–Kašman
- Rekonstrukcija cevnege prepusta na cesti Potočnikov jarek–Šranger korito
- Vodovod Kapla

VS OŽBALT:

- Peč za gasilski dom Ožbalt
- Fasada gasilski dom Ožbalt

- Izgradnja avtobusnega postajališča Ožbalt za smer Podvelka–Maribor
- Rekonstrukcija mostu na cesti Čas–Ginek
- Kolesarka igrišče–Šarman
- Izgradnja kolesarke od igrišča do cerkve Ožbalt
- Izgradnja parkirišča Ožbalt
- Fekalna kanalizacija v območju pločnika
- Oskrba s pitno vodo v porečju reke Drave – 3. sklop
- Igrišče Ožbalt

VS LEHEN:

- Rekonstrukcija asfaltirane ceste Lehen–Lovrenc
- Rekonstrukcija LC št. 319881 Cinkova žaga–Urbanec, odsek Iglar–Urbanec, v dolžini 1640 m
- Izgradnja parkirišča Lehen
- Vodovod Lehen

VS PODVELKA:

- Kanalizacija Podvelka (fekalna) – Podvelka 30 in 36
- Oskrba s pitno vodo v porečju reke Drave – 3. sklop

VS BREZNO:

- Pešpot Kolečnik–Ropič–Štimpah
- Pločnik Štimpah–Ambrož–brv pri Ambrožu
- JR Brezno
- Kanalizacija Brezno I. s ČN – Rižnik
- Oskrba s pitno vodo v porečju reke Drave – 3. sklop
- Igrišče Brezno - vodovod

Skupna vrednost investicij znaša cca. 6 milijonov evrov. Od tega:

Kohezija	– 3.290.000 evrov
Država	– 580.000 evrov
23. člen ZFO-1	– 108.000 evrov
Občina	– 2.022.000 evrov

Morda so nekatere naloge, ki smo jih izpeljali, na prvi pogled videti majhne. A včasih z majhnimi, zanesljivimi in odločnimi koraki lažje prehodimo določeno pot. Nič ne gre tako hitro, kot se zdi na prvi pogled. Nekateri postopki, ki jih lokalna skupnost izpeljuje, zahtevajo svoj čas in denar. Včasih traja več let, da kateri izmed projektov ugledajo zeleno luč. Z gotovostjo pa vem, da si dane obljube vedno prizadevam izpolniti. Čeprav sam nimam najraje besede strpnost, pa je le-ta včasih še kako potrebna. Strpnost vseh nas, ki tukaj živimo. Razumevanje problemov drug drugega in medsebojno spoštovanje sta predpogoja, da bo naša družba takšna, kakršno si želimo in zaslužimo. Ob že doseženih rezultatih si bomo v Občini Podvelka še naprej prizadevali, da bomo čim bolj uspešno uresničevali želje občanov in občanov, seveda v finančnem okviru. S skupnimi močmi nam bo še naprej uspevalo.

Ob tej priložnosti izrekam čestitke prejemnici naziva Častna občanka Občine Podvelka, prejemnikoma Srebrnega grba Občine Podvelka, prejemnikom Bronastega grba Občine Podvelka, prejemnikom plakete za najlepše urejen posamezni objekt, plakete za najlepše urejeno vaško skupnost ter vsem prejemnikom zahval župana.

Vabim vas, da se srečamo na številnih prireditvah, ki se bodo zvrstile ob praznovanju 17. praznika Občine Podvelka.

Stisk dlani in lepa beseda sta nekaj najlepšega, kar lahko podarimo drug drugemu. Vabim vas, da si stisnemo dlan v Ožbaltu, kjer se bodo odvijale osrednje prireditve ob občinskem prazniku.

S povabilom in prijaznim pozdravom,

*Anton Kovše,
župan Občine Podvelka*

Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2016

NAZIV ČASTNA OBČANKA OBČINE PODVELKA PREJME AKADEMIKINJA PROF. DR. ZINKA ZORKO

Akademikinja **dr. Zinka Zorko** se je rodila 24. februarja 1936 v šoli na Kapli na Kozjaku. Vedno znova poudarja, od kod izhaja, in s tem izjemno širi poznavanje kraja Kaple ter Občine Podvelka. Prve šolske korake je naredila v Ožbaltu, kjer je odrasčala. Je redna članica Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prejela je Zoisovo nagrado za življenjsko delo. Zoisova nagrada je najvišja nagrada v Sloveniji za dosežke na področju znanstvenoraziskovalnega dela in razvojne dejavnosti. Po maturi na II. gimnaziji Maribor se je odločila za študij slovenščine in ruščine v Ljubljani. Za svoje diplomsko delo Govor Kaple na Kozjaku je dobila Prešernovo nagrado. Njena doktorska disertacija ima naslov Koroški govori Dravskega obmejnega hribovja od Ojstrice do Duha na Ostrem vrhu. Veliko narečnega gradiva je zbrala sama in bila je mentorica mnogim študentom pri diplomah, magisterijih in doktoratih. Izdala je tri knjige: Narečna podoba Dravske doline, Haloško narečje in druge dialektološke študije, Narečjeslovne razprave o koroških, štajerskih in panonskih govori, njena bibliografija pa obsega preko 540 enot. Bila je predstojnica mariborske slavistike, prodekanka in prorektorica Univerze v Mariboru.

Njeni znanstveno-raziskovalni in vzgojno-izobraževalni dosežki so odlični in za to je bila večkrat nagrajena, prav tako pa je izjemna njena človeška toplina.

Leta 2012 je kot lektorica in avtorica sodelovala pri obsežnem projektu Občine Podvelka – pri izdaji knjige Brezno in Podvelka – bogata zgodovina dveh majhnih krajev. Pogosto omeni, da izhaja iz Kaple in na Kaplo tudi rada prihaja. Leta 2014 je bila gostja Kulturnega društva Kapla, ko je praznovalo 20-letnico delovanja. V tem letu praznuje 80 let. Ob njenem jubileju je izšla znanstvena monografija Rojena v narečje.

Naziv Častna občanka Občine Podvelka prejme akademikinja prof. dr. Zinka Zorko za odlično znanstveno-raziskovalno in pedagoško delo, s katerim je promovirala kraj Kapla in Občino Podvelka.

SREBRNI GRB OBČINE PODVELKA PREJMETA LOVSKA DRUŽINA PODVELKA IN DRAGO SELIČ

Lovska družina Podvelka v letu 2016 praznuje 70 let delovanja. Najpomembnejša naloga je skrb za usmerjeno in usklajeno številčnost posameznih vrst divjadi. Vsako leto tudi organizira strelska tekmovanja, v letu 2012 je bila organizator državnega prvenstva. V tej panogi so člani društva izjemno uspešni, prav tako pa člani vzorno urejajo in vzdržujejo lovski dom in okolico ter ju nudijo tudi ostalim društvom, organizacijam in posameznikom na voljo za izvedbo številnih dogodkov. Lovska družina Podvelka pogosto izvaja tudi ukrepe za preprečevanje in omejitev škode, sodeluje z lastniki gozdov in trajnostno gospodari z naravo. V letu 2005 je prejela Bronasti grb Občine Podvelka.

Lovska družina Podvelka prejme Srebrni grb Občine Podvelka za 70 let dela na področju varstva okolja, gojitve divjadi in promocijo Občine Podvelka.

Drago Selič se je že kot najstnik zapisal športu. Aktiven je bil v gimnastiki, nogometu, košarki, kegljanju, boksu in šahu. Kot ljubitelj narave je stopil še med tabornike in planince. Na področju športa je deloval tudi kot referent, trener, vodil šahovsko sekcijo in v letu 2007 prevzel vodenje Društva za šport in rekreacijo Brezno-Podvelka. Do leta 2015 je bil predsednik društva, sedaj v društvu pomaga novemu vodstvu. Bil je tudi pobudnik postavitve prvega koša pred OŠ Brezno-Podvelka. Leta 2014 je bil izvoljen za predsednika Vaške skupnosti Brezno. Leta 2011 je prejel Bronasti grb občine Podvelka.

Drago Selič prejme Srebrni grb Občine Podvelka za aktivno delo na področju športa in Vaške skupnosti Brezno.

BRONASTI GRB OBČINE PODVELKA PREJMEJO MILAN LORENC, TONE CEPEC IN KAJA PODLESNIK

Milan Lorenc je že od mladosti zapisan Prostovoljnemu gasilskemu društvu Ožbalt. V tem letu je dopolnil 40 let članstva. Vsa leta je bil aktiven član društva, vedno pripravljen pomagati tovarišem in krajanom Ožbalta. Na področju strokovnega izobraževanja si je pridobil naziv nižji gasilski častnik II. stopnje. Je tudi prejemnik številnih gasilskih priznanj in odlikovanj. Že vrsto let je aktiven član upravnega odbora. Najbolj ponosen pa je na delo praporščaka, ki ga vestno opravlja.

Milan Lorenc prejme Bronasti grb Občine Podvelka za aktivno in uspešno delo na področju gasilstva.

Tone Cepec je ustanovni član Planinskega društva Ožbalt-Kapla. V vseh letih je opravil izjemno delo, saj je bil motor društva. Delo predsednika društva opravlja že več kot 20 let. Poleg vodenja društva je bil aktiven na vseh področjih v društvu. Vestno opravlja delo planinskega vodnika, markacista in člana gorske straže. Veliko delo je opravil tudi pri vzgoji mladih planincev, saj jim je bil kot velik ljubitelj narave dober vzgled. Njegovo delo v Ožbaltu je bilo aktivno tudi med mladinci, v športnem in kulturnem društvu. En mandat je bil tajnik Vaške skupnosti Ožbalt.

Tone Cepec prejme Bronasti grb Občine Podvelka za aktivno in uspešno delo na področju planinstva.

Kaja Podlesnik je ustanovna članica in podpredsednica Umetniškega društva Vila. Zelo uspešno nastopa kot amaterska igralka v gledaliških igrah in recitalih. Veliko časa posveti delavnicam za otroke. Njena pozitivna energija se čuti na raznih prireditvah in dogodkih v Lehnu. Vrsto let je že aktivna pri vaških igrah. Je tudi članica ZB NOB.

Kaja Podlesnik prejme Bronasti grb Občine Podvelka za aktivno in uspešno delo na področju kulture.

Priznanje župana:

OŠ Brezno–Podvelka, vrtec Brezno, enota Ožbalt
Krajevna organizacija Rdečega križa Ožbalt
Kulturno društvo Ožbalt
Športno društvo Ožbalt
Lovska družina Vurmat
Prostovoljno gasilsko društvo Ožbalt
Društvo upokojencev Ožbalt-Kapla
Vaška skupnost Ožbalt
Župnijska karitas Ožbalt
Planinsko društvo Ožbalt-Kapla
Lovska družina Podvelka

Zlate petke:

NIKA KURE, OŠ Brezno-Podvelka
NUŠA TRNJEK, OŠ Brezno-Podvelka
JERNEJ KOJZEK, PŠ Kapla
LAVRA GARMUT, PŠ Kapla
NIKA OSVALD, PŠ Kapla
TOMAŽ RIHTER, PŠ Kapla

Vir: Foto Anka

Priznanja za najlepše urejen posamezni objekt v letu 2015:

VS Lehen: Marija in Friderik Pokeržnik
VS Podvelka: Vlasta in Dušan Tkalec
VS Brezno: Veronika Pažek in Drago Kure
VS Ožbalt: Dragica in Jože Dojnik
VS Kapla: Dragica in Martin Kojzek

PRIZNANJE ZA NAJLEPŠE UREJENO VAŠKO SKUPNOST V LETU 2016 PREJME:

VS Kapla na Kozjaku

Občinski praznik na Kapli je lepo uspel

Osrednji del, petek, 31. julij – nedelja, 2. avgust 2016

Kapla je bila lani na vrsti, da občinski praznik organizira, dela, dogodke in prireditve se že vso leto vnaprej planira. Vaški svet, društva in krajani smo združili moči, saj na našo lepo vas smo ponosni prav vsi.

V petek so gasilci pripravili predstavitev različni vaj, gasilskih avtov in pripomočkov je bil poln naš kraj. Da sodelujemo z drugimi društvi je lepa navada, začelo se je delovno, nato je bila na vrsti parada.

PGD Kapla se na srečo vedno znova s člani in članicami povečuje, prišlo je do ugotovitve, da društvo večje prostore potrebuje. Gasilski dom se je dozidal, lepo obnovil, zato se je v petek uradno odprl in blagoslovil.

Tudi kulturno društvo svoj prostor je dobilo, da bo nas še naprej velikokrat z igrami in petjem razveselilo. Gasilska godba se je najprej na harmoniki izkazala, nato pa še – na presenečenje vseh – najmočnejša ekipa postala.

Vaške igre so soboto popestrile, mnogo gledalcev na Kaplo so privabile. Važno je sodelovati, ne zmagati – to res drži, a kljub temu se prvouvrščena ekipa zmage zelo veseli.

VS Kapla je imela prednost domačega terena, očitno to ni bilo brez pomena, da so osvojili 1. mesto, je bil že čas, zmaga je dolgo odmevala v vas.

Zvečer je osrednja proslava sledila, tam so se priznanja za najlepše urejene objekte podelila. Da je najlepša vaška skupnost Kapla, so v komisiji določili, prepričani smo vsi, da se niso zmotili.

Gospod župan je podelil zahvale in priznanja za uspešno delo, za vsa lepa sodelovanja, a občinski praznik se s tem še ni končal, še v nedeljo se je s prireditvami nadaljeval.

Slovesna sv. maša v cerkvi sv. Katarine se je dopoldne pričela, nato pa je vsa množica proti Pirpamu odhitela, tam smo cesto Kapla–Pohnnik otvorili in blagoslovili, z željo, da bi se še velikokrat takšnih pridobitev veselili.

Na naše rojakinje in rojake s Kaple nismo pozabili, vsi so lepa vabila na srečanje v nedeljo dobili, mnogi so se na to odzvali zelo radi, skupaj so obujali spomine na čase, ko so bili še mladi.

Ljudske pevke so – kot vedno – res lepo in iz srca zapele, ko so igrali mladi harmonikarji, so nas vse pete zsrbele, svoj filmček o Razgledni poti je predstavil domačin Jani, z veseljem smo si ga ogledali prav vsi zbrani.

Občinski praznik na Kapli je lepo uspel! Spet se je dokazalo, da nič samoumevno ni, a če se ljudje združijo in stopijo skupaj, se veliko dobrega za skupnost lahko naredi.

Mateja Rihter

Kapla je praznovala

V začetku leta 2015 so se s polno paro pričele priprave na 16. občinski praznik Občine Podvelka s sloganom »Dobrodošli na Kapli!«. Na začetku novega štiriletnega mandata smo se člani vaške skupnosti sestali z ostalimi predstavniki društev ter si začrtali plane za nepozabno praznovanje občinskega praznika na Kapli.

Pomlad se je kmalu pričela prebujati iz lahkotnega zimskega spanca. Čudeži so se ponovno rodili in narava je zopet zaživela v vsej svoji veličini. Za še lepši razvoj Kaple pa gre zahvala v veliki meri gospodu županu in Občini Podvelka. Tako smo na Kapli lani dobili nov prizidek h gasilskemu domu, gradbeni stroji s pridnimi delavci so izvedli rekonstrukcijo javne poti Kapla–Potočnikov jarek, na odseku Kapla–Pohnik pa smo dobili novo asfaltirano cesto. Center Kaple tudi ponoči zaživi v vsej svoji lepoti zaradi zamenjanih luči na javni razsvetljavi. Poseben pomen pa krajani Kaple dajemo obnovi cerkve sv. Katarine, obnovili smo namreč glavni oltar, Florjanov oltar in prižnico.

Toplo pomlad so kmalu nasledili vroči poletni dnevi in razlogi za praznovanje občinskega praznika so dobivali popolno podobo, zato smo na Kapli doživeli srečanja s sokrajani, z občani in ostalimi gosti na številnih prireditvah.

Na zadnji petek v juliju smo se popoldan zbrali v centru Kaple ter si imeli priložnost nazorno ogledati gasilsko vajo. Sledila je proslava in slovesen prevzem novega prizidka h gasilskemu domu.

Po otvoritvenem petku smo v soboto z ogromnim številom gledalcev in navijačev spremljali svoje favorite na že tradicionalnih vaških igrah med petimi vaškimi skupnostmi. Z velikimi pričakovanji je po

končnih skupnih rezultatih slavila domača ekipa Vaške skupnosti Kapla. Po proslavi in podeljenih priznanjih, pohvalah in pokalih smo se skupaj sprostili ob odlični domači narodno-zabavni glasbi na veselici z ansamblom Akordi.

Prvo nedeljo v avgustu smo pričeli že zgodaj zjutraj na lovski koči na Kapli. Potekala je strelska tekma za pokal Občine Podvelka. Sledila je slovesna sveta maša v cerkvi sv. Katarine na Kapli.

Prav tako smo se to nedeljo imeli priložnost udeležiti otvoritve na novo asfaltirane ceste Kapla–Pohnik. Pred Stajanovim vikendom smo vsi uporabniki te ceste nestrpno čakali na prerez traku in na prvo udobno vožnjo po njej.

Pestremu dopoldnevu je na igrišču pod šotorom sledilo srečanje zdomcev s Kaple. Ko smo po številnih raziskovanjih v vaški skupnosti strnili sezname z upanjem, da smo se spomnili vsakega posameznika, smo povabili veliko število nekdanjih Kapelčanov v njihov domači kraj. Naš namen je bil, da se počutijo »ponovno doma«, da se počutijo dobrodošle in da vedo, da nismo pozabili nanje. Srečanje je dopolnil kulturni program. Ob druženju, obujanju spominov in zvokih ansambla Poskok so popoldanske urice kaj hitro minile.

Ponovno so tudi lani v soboto, 8. avgusta, na Kapli potekale gozdarske igre. Poletno žgoče sonce je še dodatno dvigovalo napetost med številnimi tekmovalci. Prvo posamezno mesto je tokrat z največ točkami ponosno osvojil mladi Kapelčan Grega Pavlič.

Praznovanje občinskega praznika na Kapli smo v nedeljo, 30. avgusta, sklenili s slovesno sveto mašo s procesijo v cerkvi sv. Katarine na Kapli. Ob praznovanju 220-letnice samostojne župnije je upokojeni nadškof Marjan Turnšek blagoslovil obnovljene oltarje.

Celoten občinski praznik je potekal po zadanih planih in načrtih. Z izvedenimi prireditvami, dogodki, srečanji, druženji in obiskom smo člani vaše skupnosti zelo zadovoljni. Naš trud je poplačan s pozitivnim odzivom ljudi in obiskovalcev. Veliko zahvalo ob tej priložnosti vaška skupnost namenja vsem društvom in njihovim članom ter ostalim sokrajanom za vso podporo in pomoč pri organizaciji ter izvedbi prireditev.

Kljub temu da občinskega praznika ne praznujemo vsako leto na Kapli, krajanji vsem obiskovalcem kličemo »Dobrodošli na Kapli!«

*Članica vaše skupnosti Kapla
Maksimiljana Črešnik*

Foto: Jani Pavlič, Foto Anka, lokalec.si

V Podvelki se je dogajalo!

No prav, pa naj začnem tam, kjer sem lansko leto končal - pri čistilni akciji 2015.

V letu 2015 smo se hitro začeli prebujati iz zimskega spanja, saj smo že 28. marca izvedli čistilno akcijo. To je bila prva čistilna akcija pod okriljem nove ekipe VS Podvelka. Skupaj s krajanji Podvelke smo se zbrali pred Kulturnim domom, kjer smo se formirali v skupine. Očistili smo pot v Gotjenk (tako ob cesti, kot tudi ob železniški progi), center Podvelke, cesto proti »dolgemu travniku«, kolesarsko pot proti Vuhred elektrarni, pot proti Glančniku, vse tja do domačije Arih, pa tudi na »grabo« proti Lehnu nismo pozabili. Na koncu smo si privoščili še zaslužen malico in se dogovorili, da se naslednje leto zberemo še v večjem številu.

Kar kmalu za tem, natančneje 25. aprila, smo pred Občino Podvelka postavili mlaj. Uf, to je bilo veselo. Muzikant in DJ sta poskrbela, da smo se pozno v noč odlično zabavali. Da pa smo bili pri močeh, smo skupaj z Restavracijo 13 pripravili brezplačno hrano in pijačo za vse goste. Seveda sama prireditev ne bi bila izvedljiva brez vaše pomoči, pomoči krajanj in krajanov Podvelke. Še posebej pridne so bile ženske iz blokov številka 30 in 36, ki so spletle čudovit venec in drevo še na licu mesta okrasile. Sodelovali pa so tudi možje ... Nekateri pri pletenju venca, drugi pa v »luknji«, ko smo drevo postavljali. Tam so s svojimi večletnimi izkušnjami pomagali - prav tako izkušenemu - gospodu Dragu Garmutu, da je drevo postavil na ravno pravo mesto.

Prišel je mesec avgust in s tem tudi občinski praznik, ki je lansko leto potekal na Kapli. Seveda smo zbrali ekipo za vaške igre. Treniral jih je Dušan Neumeister in s skupnimi močmi so dosegli tretje mesto. Z rezultatom smo bili več kot zadovoljni. Na uho pa mi je prišla novica, da bo letos trener še bolj »zategnjen«, kot je bil lani ... Si obetamo prodor na sam vrh stopničk? No, o tem bomo lahko kmalu govorili.

Proti koncu leta pa nas je čakal še en vesel in pomemben dogodek. V Podvelki smo namreč praznovali jubilej Huberta Migliča. Kar 90 pomladi šteje gospod. Skupaj z županom smo mu čestitali ob rojstnem dnevu in mu zaželeli obilo dobrega. Seveda že čakamo, da mu lahko ponovno voščimo za stoto obletnico.

Od obiska pri jubilarantu pa smo se odpravili na obisk k našim najmlajšim, in sicer v vrtec Podvelka. Čas je namreč bil, da ponovno združimo moči in okrasimo Podvelko ter s tem vstopimo v čarobni čas leta. Otroci so z vzgojiteljicami izdelali čudovite okraske, ki smo jih skupaj z njihovimi starši obesili na smrečice pod staro šolo. Vse to so izpod smrečic opazovala pravljica bitja, ki so se čez noč prikradla tja. To pa še ni bilo vse, kar so otroci pripravili za nas. Imeli so namreč pravi božični koncert na prostem, ki so ga kar nekaj časa vadili z vzgojiteljicami. Da pa je bilo vzdušje res odlično, smo prižgali še novoletne luči, ki so razsvetlile park pod vrtcem. Mraz smo preganjali s toplim čajem in kuhanim vinom. Za posladek so poskrbele mamice otrok vrtca Podvelka, ki so pridno pekle pecivo. S tem dogodkom smo v VS Podvelka zaključili delo v lanskem letu. Ampak nove zgodbe za naslednjo izdajo glasila Flosar se že pridno pišejo. Do takrat pa vsem en lep pozdrav!

Sebastjan Lipuš, predsednik VS Podvelka

O Vaški skupnosti Lehen

Ko se zima počasi poslavlja in na plano pokukajo prve pomladanske cvetlice, v Vaški skupnosti Lehen izvedemo čistilno akcijo. Tako smo se 11. aprila 2015 zbrali vaščani, ki nam je mar, kakšna je naša vaška skupnost. Pobrali smo smeti in odvržene pločevinke in plastenke, pometli igrišče ob PŠ in počistili športno uto ob igrišču. Sodelovalo je kar nekaj mladih in manj mladih vaščanov.

Majsko drevo smo postavili 27. aprila 2015, to je na dan upora proti okupatorju. Skupaj s člani KUD Lehen smo drevo okrasili in s pomočjo traktorja in g. Mohorka tudi postavili. Po končani slovesnosti smo ob malici prijateljsko poklepetali. To prekrasno in veličastno drevo je darovala Renata Pliberšek.

Osrednji dogodek VS Lehen se je odvijal 27. junija, ko je potekal turistični dan Občine Podvelka. Vaška skupnost Lehen je postala bogatejša za dva objekta.

Potekala je otvoritev ceste Vranova žaga–Pogačnik in otvoritev travnatega igrišča in igrišča na mivki.

V VS Lehen se trudimo, tako ali drugače, da bi povezali vaščane naše vaške skupnosti. Želimo si, da bi tudi vaščani čutili z nami. Zelo dobro sodelujemo z Občino Podvelka in županom Antonom Kovšetom ter občinskim svetom. Zavedamo se, da nobena vas ne more obstajati brez kulture in športa, zato si želimo dobrega sodelovanja tudi s Kulturno umetniškim društvom Lehen, Umetniškim društvom VILA in Športnim društvom Lehen. Ob koncu pa se moram še posebno zahvaliti Osnovni šoli Brezno – Podvelka in Podružnični šoli Lehen za sodelovanje, saj nam z nastopi naših najmlajših popestrijo marsikatero prireditev v naši vaški skupnosti.

*Predsednica VS Lehen
Marija Hrastnik*

»Povsod, kamor seže pogled, lepota zasanjana, kje najti še lepši je svet, kje lepše je kot doma?«

Ožbalt – razvoj in perspektiva

Leto 2015 je bilo za Ožbalt kar veselo in uspešno leto. Poleg tradicionalnih prireditev, kot sta postavljanje majskega drevesa in prihod dedka Mraza, smo uspeli ponovno oživeti pustovanje, kresovanje in prvomajski pohod na Grilov vrh ter razširiti praznovanje Ožbaltske nedelje. Prav tako pa smo v Ožbaltu dobili tudi kar nekaj pomembnih pridobitev. Najbolj veseli smo zagotovo nove avtobusne postaje, ki koristi predvsem otrokom, ki vsako jutro z avtobusom odhajajo v šolo na Brezno. Ta avtobusna postaja za otroke ter vse ostale krajane zagotavlja večjo varnost, kar nam vsem veliko pomeni. Poleg tega pa je center Ožbalta s tako moderno in urejeno postajo dobil popolnoma nov izgled.

Avtobusna postaja pa ni bila edina pridobitev lanskega leta. Na Vurmatu smo bogatejši tudi za precejšen odsek asfaltirane ceste, in sicer na odseku Zg. Namestnik–Lesjak. Čeprav se komu morda zdi nepomembno, pa je še kako pomembno za prebivalce naše vaške skupnosti, ki živijo na Vurmatu. Njihova pot v službo, šolo in po opravkih je sedaj hitrejša in tudi varnejša.

V Ožbaltu je lansko leto zrasel povsem nov objekt Koroške kmetijsko-gozdarske zadruga, ki obsega tudi 4 stanovanjske enote, ki so v lasti Občine Podvelka.

Širjenje stanovanjskih kapacitet in infrastrukturne pridobitve so za majhne kraje, kot je Ožbalt, izjemnega pomena. Želimo si namreč, da je kraj prijazen in funkcionalen za vse generacije. Predvsem pa si želimo, da se mladi in mlade družine odločajo svojo prihodnost graditi tukaj. Perspektiva našega kraja je, da oživi, kljub izgubi določenih gospodarskih subjektov, kot je npr. trgovina, ki se

je z letošnjim letom zopet zaprla. Zato smo vedno veseli novih investicij in novih oblik druženja, saj le-te ohranjajo možnost nadaljnjega razvoja. Ožbalt smo namreč ljudje, ki vsak s svojimi dejavnostmi in posledično potrebami ter željami sooblikujemo skupnost. Skupnost, v kateri radi živimo in v katero se radi vračamo. Pa naj se sliši še tako idealistično. Letošnje leto je za našo vaško skupnost še posebej pomembno leto, saj nas čaka organizacija osrednjih prireditev ob občinskem prazniku. Obenem bomo otvorili nove pridobitve letošnjega leta, s katerimi se postopoma nadaljuje razvoj in ureditev Ožbalta. Glede na predhodne izkušnje lahko rečem, da Ožbaltčani res znamo stopiti skupaj, pa naj bo to v okviru društev ali kakorkoli drugače, zato vam zagotavljam, da se nam obeta zabaven in pester občinski praznik.

Veselim se druženja in praznovanja skupaj z vami, zato vsi pristrčno vabljeni na dogodke, ki bodo zaznamovali letošnje poletje. Izbor bo pester, od športnih do gasilskih in kulturnih prireditev, tako da boste zagotovo našli kaj zase. Se vidimo v Ožbaltu, kjer je vedno fajn.

Saša Tertinek,
predsednica VS Ožbalt

Na obisku pri jubilantu

Ivan Mithans

Pot me je vodila na konec občine. Najprej sem prečkal hidroelektrarno Vuhred, kmalu zatem pa še železniško progo in zavil v smeri Podvelke. Le nekaj metrov po Janževskem Vrhju že zagledam hišo, ki sem jo iskal. Na mirnem kraju, nad reko Dravo, od koder se dvigajo zeleni gozdovi. Pred lepo urejeno hišo me Ivan in Vida Mithans sprejmeta s preprostimi besedami: »Zdravo! Kar naprej«. Pa se naš pogovor prične ...

Naš jubilant Ivan, ki bo oktobra dopolnil častitljivih 90 let, je zelo prijeten sogovornik.

Ponosno pove, da se je rodil v Ribnici na Pohorju. V družini je bilo 5 otrok, Ivan je bil tretji po vrsti. Oče

je bil konjar, mama pa gospodinja. Družina se je kasneje selila najprej v Vuhred, kasneje na Remšnik in se nazadnje ustalila v Spodnji Vižingi. Mlad fant, pridnih rok, se je odločil postati gradbenik. Poklic zidarja ga je veselil in ga spoštuje še danes. »Dobremu zidarju se ni treba bati za kruh!« Poklica se je najprej učil ob gradnji hidroelektrarn na Dravi. Po vrsti jih našteje: Vuhred, Ožbalt, Zlatoličje in Vuzenica. Poklicna pot ga je vodila tudi v tujino, v daljno Sirijo. V tujini je preživel 3 leta, nato pa se je vrnil domov.

V naši občini sta si z ženo Vido ustvarila družino in dom. V času po drugi vojni ni bilo lahko zgraditi hiše. Najprej si moral kupiti zemljo, že to je bilo izjemno težko, saj je nihče ni prodal. Pa tudi materiala ni bilo. A jima je vseeno uspelo. Leta 1951 sta se vselila v hišo na Janževskem Vrhju, kjer še danes uživata v svojem raju.

Rodili so se jima trije otroci, sinova Vlado in Ivan ter hči Sonja. Ponosno pokažeta fotografije svojih potomcev. Vnučkov imata 6, pa tudi pravnukov prav toliko. Pogosto ju razveselijo s svojim obiskom.

Ob fotografijah pa čas kar pobegne. Ivan s prijazno besedo ponudi še en kozarec pijače. »Pa še en keks vzemi,« je vztrajen. Naslednja fotografija odpre nov list zgodbe. »Vedno sem rad pel,« doda in našteje še ostale člane pevskega zbora društva upokojencev. Kar nekaj let so nastopali.

Ta vesela narava se ga še danes drži. Pa tudi zdravje mu dobro služi, saj ko je treba po opravkih, se rad usede v svojo rdečo petko in se z Vido odpeljeta na kratek potep.

Naša pogovor se je bližal h koncu, Ivan in Vida pa sta že dobila nov obisk.

Poslovili smo se z besedami, da se ponovno srečamo konec prihodnjega meseca, ob izidu novega Flosarja

...

Aleksander Golob

70 let prepevanja v župnijski cerkvi svetega Ožbalta

V majhni hišici nad vasjo Ožbalt, pri Viltušnikovih, živi Angela Viltušnik, ki že od otroštva zelo rada prepeva. Rodila se je 2. oktobra 1933 na domačiji Krajnc, v bližini zdajšnjega doma. Obiskovala je osemletko v Ožbaltu. Vsako jutro se je zgodaj peš odpravila v dolino, kjer se je najprej ustavila v cerkvi, nato pa je do začetka pouka počakala pri »mežnarci«, ki ji je večkrat postregla s kavo. Vsako leto je bila maja prisotna na šmarnicah, ki so bile tedaj zjutraj, pred šolo.

Skupaj s sestro Marijo sta že kot dekleti začeli prepevati v cerkvi sv. Ožbalta. Začetki segajo v čas šmarnic leta 1946. Približno dva meseca je sodelovala tako, da je poganjala meh orgel, nato pa ji je dolgoletna vodja cerkvenih pevcev Marija Verčko dala dovoljenje tudi za prepevanje v zboru, ki je takrat štel veliko pevcev, med dvajset in trideset članov. Danes pa nas je le manjšina, kar Angela tudi zelo žalosti in hkrati skrbi, kako bo s prepevanjem v cerkvi v prihodnosti.

Poročila se je leta 1958 in se leto kasneje preselila na domačijo Viltušnik, kjer živi še danes. Je mati štirih otrok, ki prav tako radi prepevajo in nadaljujejo tradicijo.

Življenje na kmetiji, v hribih, ni bilo tako rožnato. Veliko so morali delati in iskati priložnosti za

dodaten zaslužek, da so lahko preživeli. Ena izmed lepih priložnosti je bila tudi objava pesmi in šal v časnikih Večer, Antena, Zabavnik. Najprej je gospa Angela samostojno pisala in objavljala v omenjenih časnikih, nato pa so se ji pridružili še otroci. Z objavo treh do štirih prispevkov je lahko enemu izmed otrok kupila čevlje. Ker pa ji pisanje ni bilo samo nuja, ampak tudi v veliko veselje, sta skupaj s hčerko Veroniko leta 2001 izdali svojo prvo knjigo z naslovom Strma pot. Za to gre zahvala tudi dolgoletnemu župniku iz Ožbalta Igorju Glasenčniku in doktorici jezikoslovnih znanosti Zinki Zorko, ki je bila nekdanj doma v Ožbaltu. Veronika je v omenjeni knjigi objavila svoje pesmi, gospa Angela pa zgodbo o svoji mami, ki je v življenju zelo trpela.

Pisanje pesmi ji je bilo poleg petja vedno v veselje in kot pravi sama, pravi balzam za dušo. Letos tako praznuje že 70. obletnico prepevanja v cerkvi sv. Ožbalta. Zaradi bolezni zadnje čase ni več tako pogosto pri nedeljski maši, vendar smo je pevci vedno zelo veseli, kadar se nam lahko pridruži, nam pove tudi kakšno šalo, nas spomni na katero staro pesem in se skupaj z nami povese ob kapljici rujnega. Vsi pevci smo veseli, da smo lahko v njeni sredini, in ji čestitamo za okrogli jubilej ter ji želimo obilo zdravja.

Adrijana Tertinek, organistka v cerkvi sv. Ožbalta

Slovesno ob dnevu državnosti v Občini Podvelka

Tudi letos sta na dan državnosti Območna organizacija slovenskih častnikov občin Muta, Podvelka, Ribnica na Pohorju, Radlje ob Dravi in Vuzenica ter Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Zgornja Dravska dolina pod pokroviteljstvom Občine Podvelka organizirali pohod in osrednjo slovesnost v počastitev rojstnega dne samostojne Slovenije. Pohod s slovesno prireditvijo je potekal v Vaški skupnosti Lehen v Občini Podvelka pri Klančniku na Rdečem Bregu, kjer je bil tudi start in cilj pohoda. Vsako leto je to praznovanje v drugi občini UE Radlje ob Dravi.

Pred pričetkom pohoda so zbrane nagovorili sekretar Območne organizacije zveze slovenskih častnikov Mirko Verčkovnik, ki je tudi podal program aktivnosti za ta dan. Predsednik KO ZB za vrednote NOB Podvelka in častni občan Občine Podvelka Borut Končnik je spregovoril o Klančnikovi domačiji med NOB in spominski plošči na stavbi, kjer so imena padlih partizanov v borbi z okupatorjem v neposredni bližini te domačije; domačin, gozdar, častnik in veteran Dušan Volmajer pa je predstavil številne neavtohtone drevesne vrste, ki rastejo na tem območju in seveda znamenito Klančnikovo prešo ter preko 400 let stari Klančnikov hrast.

Pohod je vodil podpredsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Zgornja Dravska dolina in član predsedstva Območne organizacije zveze slovenskih častnikov Franc Glazer. Med pohodom je na zanimiv in poučen način ter s številnimi zgodovinskimi podatki predstavil naravne zanimivosti tega dela Pohorja ter kulturno dediščino, ki so si jo pohodniki tudi ogledali, med drugim znano romarsko cerkvico sv. Ignacija, zgrajeno leta 1759, ki je edina cerkev v Sloveniji posvečena Ignaciju Lojolskemu, in obnovljen Hlebov vodnjak s spoštljivo globino 36 m.

Po prihodu pohodnikov na cilj se je pričela slovesna prireditev, na začetku katere je voditeljica programa Sanja Tacer pozdravila številne udeležence te slovesnosti, med njimi župana Občine Podvelka Antona Kovšeta, predsednico sveta Vaške skupnosti Lehen Marijo Hrastnik, poslanca Državnega zbora Bena Kopmajerja, občinske in vaške svetnike, častna občana Občine Podvelka Boruta Končnika in avtorja tega prispevka, predsednika Območne organizacije

ZŠČ Miloša Pečolerja in predsednika Območnega združenja VVS Zgornja Dravska dolina Dalija Cvara. Župan Anton Kovše je v pozdravnem nagovoru predstavil občinoin se zahvalil vsem, ki so se udeležili prireditve, posebej pa nosilcem nalog za pripravo in izvedbo pohoda in proslave. Slavnostna govornica Marija Hrastnik je med drugim poudarila: »So datumi in so dnevi, ob katerih se zgodi zgodovina. Pa naj to velja za življenje posameznika, mesta, naroda, države. 25. junij 1991 je dan, ki je dobil ime – dan državnosti – in ob katerem se je zgodila slovenska zgodovina. Je dan, ki je v zadnjih 25 letih postal simbolna točka ter presečišče teženj in sanj slovenskega naroda po svobodi in samostojnosti. Tudi danes morajo biti dovoljene sanje in veliko novih dni je še pred nami.

Izzivi časa so drugačni kot tisti pred 25 leti, toda nič niso manjši in nič manj pomembni kot tedaj. Prepričana sem, da jih bomo zmogli z vero v skupno dobro, s strpnostjo, spoštovanjem in sožitjem kljub nekaterim razlikam. Država ni samo po sebi umevna, treba jo je negovati, spoštovati, skrbeti za sočloveka, ohranjati slovenski jezik in slovensko kulturo.«

Predsednik Območne organizacije ZŠČ Miloš Pečoler je ob tej priliki skupaj s sekretarjem te organizacije Mirkom Verčkovnikom izročil dolgoletnemu predsedniku častniške organizacije Jožetu Koboltu za njegovo uspešno delo umetniško sliko s posvetilom. Predsednik Območnega združenja VVS Zgornja Dravska dolina Dali Cvar in podpredsednik tega združenja Franc Glazer sta za dolgoletno in uspešno delo v veteranski organizaciji Dušanu Volmajerju in Bogdanu Ledineku predala zlato plaketo Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Karlu Kotniku pa bronasti znak Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Na zaključku slovesnosti je župan Anton Kovše častniški in veteranski organizaciji podelil Grb prijateljstva Občine Podvelka za uspešno sodelovanje občine z obema organizacijama.

Pester kulturni program so pripravili moški pevski zbor KUD Lehen in mlade članice Umetniškega društva Vila Lehen. Sledilo je družabno srečanje in obujanje spominov na prehojeno pot samostojne Slovenije.

Mag. Jože Marhl

Kako varno smo živeli v letu 2015 na območju Občine Podvelka:

Policisti Policijske postaje Radlje ob Dravi smo v letu 2015 na območju Občine Podvelka obravnavali manj varnostnih pojavov kot leta pred tem, zaradi česar ocenjujemo, da je stanje varnosti na tem območju ugodno.

Kriminaliteta in javni red:

V letu 2015 smo obravnavali samo šest kaznivih dejanj (v nadaljevanju: KD), kar je daleč najmanj v zadnjih petih letih (leto pred tem 27). Tako smo obravnavali: eno kaznivo dejanje omogočanja uživanja prepovedanih drog, dve veliki tatvini in tri tatvine.

	2011	2012	2013	2014	2015
Kazniva dejanja	54	32	14	27	6
Kršitve javnega reda	77	37	37	25	16
Prometne nesreče	34	46	30	25	21
Kršitve CPP	525	493	644	706	654

CPP = cestno prometni prekrški (podatek za vse ukrepe, vključno z opozorili)

Kršitve javnega reda:

V letu 2015 smo na območju občine obravnavali skupaj 17 kršitev s področja prekrškovnega prava (kar je daleč najmanj v zadnjih petih letih), in sicer 13 kršitev javnega reda in miru, eno kršitev povezano z orožjem in tri kršitve ostalih predpisov, ki določajo prekrške.

PREDPIS	2011	2012	2013	2014	2015
Zakon o varstvu javnega reda in miru	59	32	23	20	13
Zakon o orožju	1	-	-	-	1
Zakon o zaščiti živali	2	2	5	-	-
Zakon o tujcih	5	1	4	-	-
Zakon o prepovedanih drogah	-	-	2	1	-
Zakon o prijavi prebivališča	1	1	-	1	-
Zakon o omejevanju porabe alkohola	-	-	-	-	-
Zakon o javnih zbiranjih	7	1	-	1	-
Ostalo	2	-	3	2	3
SKUPAJ	77	37	37	25	17

Varnost cestnega prometa

Stanje na področju varnosti prometa je na območju Občine Podvelka ugodno. Tako smo v letu 2015 obravnavali skupaj 21 prometnih nesreč (daleč najmanj v zadnjih petih letih), v katerih je bilo 12 oseb lahko telesno poškodovanih (leto pred tem 13), en udeleženec je bil hudo telesno poškodovan, en udeleženec pa je v prometni nesreči izgubil življenje (leto pred tem ni bilo hudo telesno poškodovanih in smrtnih žrtev v prometnih nesrečah).

Prometne nesreče in posledice:

Leto	Prometne nesreče	POSLEDICE		
		mrtvi	HTP	LTP
2011	34	1	2	21
2012	46	2	8	24
2013	30	-	-	20
2014	25	-	-	13
2015	21	1	1	12

HTP = hudo telesno poškodovani; LTP = lažje telesno poškodovani

Na območju Občine Podvelka smo obravnavali 654 voznikov zaradi **kršitev cestno prometnih predpisov**, od tega zaradi prekoračitve hitrosti skupaj 422, zaradi vožnje pod vplivom alkohola 19, zaradi neuporabe varnostnega pasu 25, zaradi nepravilne strani ali smeri vožnje 9 in zaradi neupoštevanja pravil prednosti 5 udeležencev v prometu.

Nekatere kršitve cestno prometnih predpisov:

	2014	2015
hitrost	412	422
alkohol	20	19
varnostni pas	15	25
nepravilna stran/smer	8	9
neupoštevanje prednosti	7	5

Opomba: predstavljene so vse kršitve (represivni ukrepi in opozorila)

Aktivno smo delovali tudi na področju **preventive**, saj je vodja policijskega okoliša v letu 2015 izvedel skupaj 90 načrtovanih preventivnih aktivnosti (leto pred tem 83). Največ jih je izvedel v osnovnih šolah in vrtcih, in sicer na področju varnosti otrok v prometu na poti v šolo in domov, varne rabe pirotehničnih izdelkov, vrstniškega nasilja, varne rabe interneta, varnosti otrok – kolesarjev v prometu.

Aktivnosti Varnostnega Sosveta Podvelka – Ribnica na Pohorju

V letu 2015 je bil na področju zagotavljanja varnosti aktiven tudi Varnostni Sosvet PP Radlje, Občine Podvelka in Občine Ribnica na Pohorju. Varnostni Sosvet je podal več pisnih pobud na Direkcijo Republike Slovenije za infrastrukturo, Slovenske železnice in obe občini za izboljšanje stanja na področju varnosti.

Prav tako je Varnostni Sosvet na spletnih straneh obeh občin objavil **preventivne prispevke** s področja voženj z motornimi sanmi v naravnem okolju, udeležbe voznikov motornih koles v prometu, nasvetov otrokom za varno preživetje počitnic, preventivnih nasvetov ob začetku šolskega pouka, varnosti na cestah in pokopališčih v času »dneva spomina na mrtve« in zlorabe pirotehničnih izdelkov.

Delo policijske pisarne v Podvelki:

Na območju Občine Podvelka je tudi v preteklem letu delovala policijska pisarna na naslovu Podvelka 2. Na vodjo policijskega okoliša se je v 79 uradnih urah te pisarne obrnilo osebno ali preko telefona skupaj 118 občanov.

Za neinterventne zadeve s področja policijskega varstva vas bo vodja policijskega okoliša tudi v bodoče sprejel v policijski pisarni Podvelka v času uradnih ur, in sicer:

vsak ponedeljek med 8. in 9. uro,
vsako sredo med 15. in 16. uro in
vsak petek med 8. in 9. uro.

V tem času lahko pokličete tudi na telefonsko številko **876 60 02**. Na vodjo policijskega okoliša se lahko obrnete tudi preko elektronske pošte janez.otorepec@policija.si

*Janez Oturepec,
 vodja policijskega okoliša in predsednik Varnostnega
 Sosveta Podvelka – Ribnica*

Beseda naših osnovnošolcev

Moja Slovenija

*Ko 25 let slaviš, nepremagljiva se mi zdiš.
Samostojna, neodvisna si,
ponos in radost iz tebe žari.
Slovenija ... edina si, ki zate dal bi svojo kri.
Iz pepela vstala si, so naši očetje zate borili se.*

*25 let imaš, svobodna si in vse nam daš.
So tujci hoteli prevzeti te,
a mi odcepili smo se.
In s ponosom rekli smo:
»Ta zemlja samo slovenska bo!«*

*Kot zvezda v daljavi nam žariš
in vsa ponosna se mi zdiš.
Človeške ribice pri nas žive,
Postojna svetovni čudež je.*

*Če France Prešeren še živel bi,
bi pisal le o naši Sloveniji.
Bi Urška za vedno ostala doma,
povodni mož pa v globini morja.*

*Ko zarja te jutranja s soncem obda,
z lepoto prežeta si vsa.
Slovenija ... ti si moj dom,
o tebi vedno sanjal bom.*

*Kjer koli me kdaj vodila bo pot,
se k tebi vedno vrnil bom.
Nikoli ne bom izdal srca,
Slovenija moja, saj tu sem doma.*

Tai Matjaž

Domovina - od zrna do kruha

*Posadilo se je zrno,
iz zrna je zraslo steblo,
iz stebela je zrasla koruza,
koruza je odvrгла seme,
čez 10 let je zraslo polje,
ljude so pobrali koruzo,
peljali so jo v mlin,
mlinar je koruzo zmlél,
iz moke so spekli kruh,
kruh, ki je preživil družino,
ko je koruze zmanjkalo,
ker je družina ni posejala,
so se preselili v mesto in
tako je začelo propadati
gospodarstvo naše dežele.*

Tilen Žigart

Radirkin fantastični podvig

Radirka je bila vedno z mano v šoli. Vedno je zradirala vse moje napake v zvezku. To leto bom prišel v drugi razred in potrebujem nove potrebščine za šolo. Kupil sem nove svinčnike, flomastre, ravnilo ... Ampak radirko bom imel še vedno enako. Moja mama mi je predlagala, da si kupim novo in lepšo

radirko, ampak jaz sem vztrajal. Poletne počitnice so se končale in vstopil sem v učilnico drugega razreda. Imel sem tremo. Radirka me je potolažila, da je to samo začasno. Hotel sem se spoprijateljiti s sošolci, ampak oni se z mano niso hoteli. To sem povedal učiteljici.

Rekla mi je, da se bodo čez nekaj časa spremenili. Sedel sem za mizo in radirka se mi je nasmehnila in rekla, da ima učiteljica prav. Tako se je tudi zgodilo, vsi so bili moji prijatelji. Bližale so se poletne počitnice. Radirka je rekla, da bom drugo leto pisal že z nalivnim peresom. Spet so bile tu poletne počitnice in spet sem potreboval šolske potrebščine. Tokrat sem dobil tudi nalivno pero in brisalec. Prišel sem v tretji razred, a tokrat sem nekaj otrok poznal. Pozdravil sem jih in se usedel k njim. Kmalu radirke nisem več potreboval, saj sem imel brisalec za napake nalivnega peresa. Že dva meseca radirke skoraj nisem uporabil, ker sem ves čas pisal z nalivnim peresom. Tretji mesec se je v šoli zgodil

čudež. Radirka se je zelo razjezila, ker imam zdaj raje brisalec kot njo. Bila je tako jezna, da je skočila na mojo napako in jo zradirala. Nisem mogel verjeti, da je radirka zradirala črnilo. Brisalec jo je oštel in rekel, da je to njegovo delo. Radirko sem vprašal, zakaj nori. Rekla mi je, da nje niti pogledam več ne. Videl sem, koliko truda je radirka vložila v to, da bi jo vzel nazaj. Rekel sem ji, da je ne bom nikoli zavrgel. Brisalec me je vprašal, če tudi njega ne bom nikoli zavrgel. Prikimal sem mu in oba objel. Od tedaj naprej radirka svojim sorodnicam iz šole govori o svojem fantastičnem podvigu. Zbrisati črnila res ne more kar vsaka radirka.

Domen Podlesnik

Šola se predstavi

Spoštovane bralke in bralci občinskega glasila Flosar,

osnovna dejavnost naše šole in vrtca je zagotavljanje varstva in vzgojno-izobraževalno delo. Vsak napredek učenca v šoli ali v vrtcu je lep osebni uspeh, ki se ga vsi veselimo. Skupni uspehi šole in vrtca pa se odražajo na prireditvah, v projektih in dejavnostih, ki temeljijo na spoštovanju domačega kraja, medgeneracijskem sodelovanju, medsebojni povezanosti, spoštovanju in razumevanju. Za uspehe učencev in otrok naše šole ter vrtca so zaslužni prav vsi delavci šole. Veliko je dejavnosti in projektov, ki jih izvajamo na Osnovni šoli Brezno-Podvelka, in zelo težko sem izbral najpomembnejše.

V šolskem letu 2015/2016 nadaljujemo z že uveljavljenimi projekti Shema šolskega sadja, Šola, da se ti zrola, Kulturna šola, Rastem s knjigo, Naša mala knjižnica in Zdrav življenjski slog. Uspeli smo s prijavo na razpis Evropskega socialnega sklada in si izvajanje projekta Zdrav življenjski slog zagotovili do leta 2017.

Na razpisu Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport smo bili izbrani za uvajanje 1. tujega jezika v 2. razred. Dandanes znanje tujih jezikov postaja nujna komponenta uspešnega poklicnega dela in uspešnega nadaljnega izobraževanja.

V šoli smo se odločili za rdečo nit, to je intenzivnejše spremljanje opravljanja domačih nalog in sprotnega učenja učencev. V vrtcu smo se priključili

vseslovenskemu projektu Zdravje v vrtcu in na to temo načrtovali ter izvedli številne dejavnosti.

Medgeneracijsko sodelovanje smo krepili z dedki in babicami v projektu Simbioza Giba, ki smo ga izvedli na vseh enotah, v projektu Šport špas na Kapli, druženju ob sadnih dobrotah v okviru naravoslovnega dne v Breznu, medgeneracijskem druženju ob računalnikih v mesecu marcu na Breznu, na prireditvah ob obeležitvi državnih praznikov, materinskega dne v Lehnu in na Kapli ter s sodelovanjem naših učencev na prireditvah društev v Občini Podvelka. Izvedli smo teden vseživljenjskega učenja. V sodelovanju z gasilskimi društvi v kraju smo izvedli evakuacijsko vajo na vseh treh lokacijah šole in v vrtcih.

Vodja policijskega okoliša Janez Otorepec že vrsto let sodeluje z nami na področju prometne varnosti in preventive na področju medvrstniškega nasilja. Na področju ekologije nadaljujemo z urejanjem šolskega in zeliščnega vrta, zbiramo star papir, tonerje, kartuše, zamaške in skrbimo za čisto okolico vseh naših enot.

Tudi v vrtcu smo bili zelo aktivni, naše najodmevnejše prireditve so bile: Odmeva v vas otroški glas v Kulturnem domu v Podvelki, gledališka predstava vzgojiteljic Nočemo biti dinosavri in pustovanje. Vrtčevsko leto bomo zaključili z Igrami brez meja v Ožbaltu.

Med letom so vzgojiteljice in pomočnice izvajale številne dejavnosti, ki so popestrile vsakdanjik otrok v vrtcu.

Izdajamo šolski časopis, tema letošnjega so vidni uspehi in projekti naše šole.

Občina Podvelka z županom Antonom Kovšetom skrbi za vlaganja v objekte in opremo OŠ Brezno-Podvelka. Tako smo konec lanskega šolskega leta v upravljanje dobili nov šolski kombi Ford, kupljen pri domačem prodajalcu avtomobilov, to je Avtomarket Rebernik. Z novim kombijem smo pridobili na varnosti in zanesljivosti opravljanja šolskih prevozov ter prevozov na tekmovanja. Prepleskali smo prostore vrtcev Brezno in Podvelka, obnovili tla na hodniku v vrtcu Podvelka, s pomočjo staršev izvedli delovno akcijo za pripravo terena za polaganje zaščitnih podlog ob igralih vrtcev na Kapli in v Ožbaltu. Polaganje zaščitnih podlog so kasneje izvedli javni delavci Občine Podvelka. Med zimskimi počitnicami je Občina Podvelka omogočila učencem matične šole in podružnic tri brezplačne smučarske karte na smučišču v Ribnici na Pohorju.

Občini in g. županu se zahvaljujem za vsa vlaganja in pomoč pri izvajanju dejavnosti osnovne šole in vrtca.

Na naši šoli smo organizirali dve državni tekmovanji, prvo 17. 10. 2016 iz logike in drugo 17. 3. 2016 še iz matematike. Prvič smo organizirali plavalni tečaj za otroke vrtca in tridnevni vrtec v naravi na Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Škorpiljon. Za otroke 5. in 6. razreda matične šole in podružnic smo organizirali zimsko šolo v naravi na Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Gorenje pod Roglo, šolo v naravi za tretjo triado pa v ČŠOD Breženka v Piranu. 20. oktobra 2015 smo s prireditvijo učencev podružnične šole Kapla pod mentorstvom Suzane Praper Lipuš in vodje podružnične šole Majde Pipuš obeležili 15-letnico nove šole na Kapli.

Učencem in učiteljem bo ostal v spominu športni dan, ko smo si šli ogledat tekmo v smučarskih poletih v Planici, na kateri je zmagal Peter Prevc, Robert Kranjec pa je bil tretji.

Letošnji uspehi naših učencev so:
Ekipa Minioni (Nika Arl, Ana Grdadolnik, Ema Švarc in Žiga Krebs) se je po uspehu na področnem

tekmovanju Prvaki znanja uvrstila na državno tekmovanje, kjer so uspešno zastopali našo šolo.

Kaja Pečecnik je na državnem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni osvojila srebrno priznanje. Žiga Rotovnik je osvojil srebrno priznanje iz angleškega jezika. Žan Kočunik je osvojil srebrno priznanje iz fizike. Ema Švarc in Jaka Metličar sta osvojila srebrni priznanji na državnem tekmovanju iz matematike.

Marko Kojzek je v Cankarjevem domu prejel nagrado kot eden izmed dveh zmagovalcev literarnega natečaja Naša mala knjižnica.

Na medobčinski likovni koloniji je Kaja Pečecnik na razstavi na Pedagoški fakulteti v Mariboru prejela priznanje za svoj izdelek KOŠARA ZDRAVJA.

Amadeja Colnarič je zmagala na področnem tekmovanju v šahu in se uvrstila na državno tekmovanje.

Eva Golob, Patricija Miglič in Shana Vršič so na koroškem ekipnem prvenstvu v šahu osvojile 3. mesto, Jernej Kojzek, Jan Planšak, Tilen Žigart in Amadeja Colnarič pa 4. mesto.

Ema Švarc, Nejc Krebs in Ana Grdadolnik so se uvrstili na državno tekmovanje iz finančnega opismenjevanja.

Mladinski pevski zbor OŠ Brezno-Podvelka se je odlično predstavil na Območnem srečanju otroških in mladinskih pevskih zborov v Radljah ob Dravi in bil predlagan na regijsko raven.

Tako v vrtcu kot v šoli se trudimo, da našim otrokom in učencem dajemo veliko znanja za življenje, jih vzgajamo v dobre, odgovorne in radovedne ljudi. Pomembno vlogo pri tem imajo starši, s katerimi si želimo odprte komunikacije in več zaupanja v naše strokovno delo.

Otroci in učenci si morajo znanje priboriti, spoznati, kako reševati težave na miren in strpen način, da se bodo kasneje v nadaljnjem življenju uspešno izobraževali in se spopadali s problemi sodobnega sveta.

Ravnatelj Leo Čelofiga, prof.

Dnevi dejavnosti na Podružnični šoli Lehen

Leto je naokoli in spet se javljamo iz Podružnične šole Lehen. Lansko leto smo vam predstavili dejavnosti v tednu otroka, letos pa smo se odločili, da vam povemo, kaj smo počeli v dnevnih dejavnosti.

Dneve dejavnosti smo pričeli z obiskom Pikinega festivala v Velenju, kjer smo v ustvarjalnih delavnicah izdelali zanimive izdelke iz različnih materialov na temo letih časov. Pikino mesto je obiskalo veliko otrok, zato je bilo slišati ogromno čebljanja, smeha in vrišča.

V tednu otroka so se na naši šoli zvrstile številne dejavnosti: obiskali smo kmetijo tete Lene v Ribnici, imeli jesenski pohod na kmetijo naših učenk Metke in Helene Vajs, kjer so nas toplo sprejeli in pogostili. Preden smo odšli na jesenske počitnice, nas je obiskal znan umetnik Štefan Kresnik, s katerim smo se prelevili v male umetnike in slikali z oljnimi barvami. Bilo je zelo zanimivo.

In že je bil tukaj veseli december, ko je naša šola dišala po piškotih in bila odeta z okraski v rdečo-beli kombinaciji. Izdelali smo adventne aranžmaje, voščilnice in vsakodnevno prebirali adventni koledar z nalogami. Mesec smo zaključili z božično-novoletno prireditvijo za starše in krajanje, poimenovano Snežinkin večer.

V januarju smo v 5. razredu izvedli zimsko šolo v naravi na Rogli. Tudi tisti učenci, ki se šole v naravi niso udeležili so se imeli doma lepo, saj smo imeli številne dneve dejavnosti:

Učenci 4. in 5. razreda smo imeli tehniški dan v Celju. Obiskali smo Lego festival, kjer smo si ogledali različne skulpture v naravni velikosti, v Lego igralnici pa nas je čakalo na tisoče kock, s katerimi smo lahko uresničili svoje zamisli. Obiskali smo tudi Celjski grad, kjer smo se povzpeli na Friderikov stolp. Drugi dan smo preživeli tako, da smo se podali na lov za skritim zakladom. Skritih je bilo enajst balonov z logičnimi nalogami. Za pravilno rešitev nalog smo si prislužili sadno solato, s katero smo se po kosilu posladkali. Tretji dan smo se s šolskim kombijem odpeljali v Bajto, kjer smo se pomerili v bowlingu. Peš smo se odpravili do Vodnega parka Radlje ob

Dravi, kjer smo si ogledali ribnik Reš in vodni park, ki predstavlja prvo naravno kopalno jezero v Sloveniji. Četrti dan smo izvedli naravoslovni dan, povezan z vremenom. Spoznali smo, kako nastanejo oblak, megla, mavrica, kako se tali led, kako kroži voda v naravi in kot zadnje izdelali skupen dežemer, s katerim bomo lahko ugotovili, koliko dežja bo padlo, ko bo deževen dan. Izdelali smo si vetrnico, vetrokaz in zmaja. In že je bil konec tedna, ko smo že skoraj vsi učenci v šoli v naravi brez težav vijugali po različnih snežnih strminah ter obvladali sedežnico.

Medtem pa smo učenci v šoli zaključili dneve dejavnosti s spoznavanjem nenavadnih športov. O alpinizmu nam je spregovoril Damjan Karničnik in o twirlingu Barbara Hriberšek.

Pust je čas rajanja, veseljačenja, pustnih šem in norčij. Pust je čas, ko šeme prevzamejo oblast. Tako je bilo tudi v soboto, 6. 2. 2016, v OŠ Brezno-Podvelka. Čarovniki in čaravnice KUD-a Brezno so otroke začarali v prijazno nevihto, pikapolonice, zmaje, viharo morje z meduzami in morskimi deklicami, vesele turiste, učence PŠ Lehen pa v plesoče lego kocke.

Do konca šolskega leta pa bomo obiskali še Živalski vrt v Ljubljani, kopališče Atlantis in se v juniju še osvežili v Vodnem parku v Radljah. Nato pa počasi odkorakali na zaslužene poletne počitnice. Pa lep pozdrav do naslednjega šolskega leta.

Učenci PŠ Lehen z učiteljicama Adrijano Tertinek in Urško Pogač

15 let v novi šolski stavbi

V torek, 20. oktobra 2015, smo na podružnični šoli Kapla praznovali 15. rojstni dan, odkar smo v novi šoli pričeli s poukom.

Prireditev je bila razdeljena na dva dela. V prvem delu so se vsi prisotni ob slikovni projekciji sprehodili skozi 15 let utrinkov, projektov in dosežkov učencev naše šole. Marsikdo je obudil prijetne spomine, se prepoznal in si priznal, da je bilo v šoli lepo, prijetno, nepozabno. Kar nemogoče se zdi, da je bilo v pravzaprav zelo kratkem času doseženih veliko odmevnih uspehov učencev in zaključenih projektov, ki so naredili našo podružnico prepoznavno. In prav vsi smo ponosni na to.

V drugem delu se je odvijal pester kulturni program z rdečo nitjo »Šola, šola, reci mi ...«. Prireditev je suvereno vodil učenec 3. razreda, Rene Štrablek.

Brez prizorčkov, plesa, prepevanja učencev in igranja na diatonično harmoniko seveda ni šlo.

Slavnostni govorniki so bili nekdanji ravnatelji, in sicer prof. Peter Macuh, Milan Čurin in Irena Jelenko. Leo Čelofiga, sedanjí ravnatelj, jim je podelil

priznanja za vodenje OŠ Brezno-Podvelka ter za ohranitev PŠ Kapla.

Priznanje je prejela Majda Pipuš za dolgoletno vodenje naše podružnične šole. Ravnatelj je podelil priznanje tudi Antonu Kovšetu, županu Občine Podvelka, za dobro sodelovanje Občine z OŠ.

Župan se je z Zahvalo župana zahvalil podružnični šoli Kapla na Kozjaku za dobro sodelovanje z Občino Podvelka.

V zaključku programa je spregovoril še Miran Pušnik, predsednik Vaške skupnosti Kapla, in poudaril pomen izobraževanja v vaškem okolju. Šola je namenjena tudi društvom v kraju, da lahko izvajajo svoje dejavnosti. Šola živi in diha s krajem.

Prireditev je bila zelo dobro obiskana. Po zaključku so se obiskovalci še družili, obujali spomine in prigriznili dobrote, ki so jih pripravile članice Društva kmečkih žena Kapla in Karitas. Hvala jim za to in hvala vsem, ki imajo radi našo podružnico.

Majda Pipuš, vodja podružnice

Igre brez meja

V soboto, 21. 5. 2016, smo strokovne delavke vrtca Brezno z vsemi enotami na igrišču v Ožbaltu organizirale druženje staršev in otrok ob izvajanju športnih iger z naslovom »Igre brez meja«.

K organizaciji smo povabili športne trenerje iz Malčkovega športa, ki so nam pripravili super športno in zabavno dopoldne. Kot se za igre brez meja spodobi, so bile to zabavne igre, zahtevale pa so dobro sodelovanje otroka in staršev. Preizkusili smo se v različnih športnih igrah, igrali smo se igro potres, poplava, letalo, obroče smo zamenjali za volan vozila, seveda pa niso manjkale niti vodne igre z vodnimi baloni in škropljenje z vodo, v katerih so otroci zelo uživali. Sobotno športno dopoldne je hitro minilo, mi pa se že veselimo novih iger brez meja, ki bodo v prihodnjem šolskem letu.

Vzgojiteljica Patricija Vrenčur

Vrtec v naravi

*V vrtcu se otroci marsikaj naučijo
in vrtec pripravljeni na šolo zapustijo.*

*Naši bodoči prvošolčki, ki obiskujejo vrtce pri OŠ Brezno-Podvelka,
so se letos marsikatero dejavnosti udeležili,
na koncu pa še pogum za vrtec v naravi pridobili.*

Tako smo se 25. 5. 2016 odpravili na Kozjak, kjer stoji na 725 m nadmorske višine dom Škorpion. Dom je obdan z gozdovi in travniki, tako obiskovalcem nudi veliko različnih možnosti za aktivnosti v naravi. Otroci so se zelo veselili odhoda in se pogumno poslovili od staršev ter z vzgojiteljicami pričeli tridnevno pustolovščino. Prvi dan so si otroci z navdušenjem uredili sobe, se okrepčali in vsi skupaj smo se podali v gozd. Otroci so spoznali predmete, ki jih moramo imeti v nahrbtniku, če

se odločimo za daljši pohod. Naučili so se graditi šotore iz šotorskih kril s pomočjo vrvic ter lesenih klinov, ki so si jih poiskali v gozdu. Razdelili smo se v skupine in otroci so gradili, razmišljali, poskušali, vezali, prepletali, se pogovarjali in z malo pomoči so se lahko skrili v šotore. Po večerji so se nam pri tabornem ognju pridružili tudi otroci iz vrtca Selnica. Skupaj smo se odpravili v gozd iskat vejice za taborni ogenj. Z veseljem smo zaploskali, ko je ogenj zagorel in se ob njem še nekaj časa veselili, prepevali in plesali.

Drugi dan so otroci nasmejani pričeli z jutranjo telovadbo, kjer so razgibali prav vse mišice, tudi jeziček. Dobro smo zajtrkovali ter nato odšli iskat živali v gozd, ogledali smo si njihove sledi ter obiskali krmišče za divjad. Ogledali smo si tudi mejne kamne ter se sprehodili po potki med Slovenijo in Avstrijo. Raziskovali smo, katere živali živijo na posesti. Za malico smo si privoščili jabolka ter se odpravili iskat škrate, ki se skrivajo v gozdu. Videli smo njihove hiše, njihovo igrišče ter znake, škrti pa so se nam skrili. Otroci so bili nad iskanjem

navdušeni in so si škrate že kar predstavljali z dolgo brado, kapo ... Po počitku nas je čakal še en pohod na Žavcarjev vrh, ki smo ga kar hitro osvojili. Otroci so bili po napornem dnevu precej utrujeni, zato se jim je po večerji prilegel zgoden skok pod odejo in kar kmalu so vsi lepo spali.

Zadnjega dne so se otroci najbolj veselili, saj so dan preživeli s konji. Ogledali so si najprej vso potrebno opremo za jahanje, spoznali negovalne pripomočke ter dva konja tudi počesali. Konji, islandski poniji, so zelo mirni in že navajeni otrok. Na urejenem jahališču je lahko vsak otrok z ustrezno opremo pod vodstvom jahal konja 10 minut med različnimi ovirami. Nekatere je bilo na začetku malo strah, ampak so se zelo hitro sprostili in uživali v ježi ter nam gledalcem veselo mahali.

Za otroke so bili ti trije dnevi velika preizkušnja, saj nekateri od njih še nikdar niso zapustili svojega domačega gnezdeca. V njihovih očeh se je iskril ponos in veselje. Starše pa so pričakali z nasmehom na obrazu in željo po novih dogodivščinah.

Vzgojiteljica Jana Cehtl

Tečaj plavanja za otroke pred vstopom v šolo

V tednu od 12. do 16. oktobra 2016 smo z otroki, ki naslednjo jesen odidejo v šolo, odhajali na tečaj plavanja. Udeležili so se ga otroci iz vseh oddelkov vrtca Brezno – skupaj 23.

Vozili smo se z avtobusom, nekateri prvič. Pot nas je vodila iz Brezna po Dravski dolini skozi Falo, Selnico, vse do Ruš. Tam smo imeli dovolj časa, da smo se preoblekli in pospravili svoje stvari, ob 9. uri pa so nas čakale tri učiteljice plavanja. Otroci so bili po predhodnem preizkusu razdeljeni v tri skupine glede na plavalne sposobnosti. Že prvi dan so izjemno napredovali, saj so imele vaditeljice zelo dobro dodelan program. Cilj je bil navajanje na vodo, usvojitev osnovne tehnike plavanja in seveda samostojno plavanje. Otroci se vode niso bali, bili so pogumni in razigrani. Učiteljice so zaradi narave dela in nevarnosti, ki v vodi preži, zahtevale izjemno disciplino, poslušnost in sodelovanje. Od otrok, predvsem od najboljše skupine, so zahtevale veliko truda, ti otroci pa so ob koncu tečaja vsi plavali samostojno. Tudi v srednji skupini je splavalo kar nekaj otrok. Vzgojiteljice spremljevalke smo ob vodi skrbele za otroke.

Zadnji dan smo k ogledu povabili tudi starše, ki so bili na svoje male plavalce zelo ponosni. Štirje

otroci so osvojili zlatega morskega konjička, štirje srebrnega, sedem bronastega, ostali pa priznanje za sodelovanje na tečaju. Otroci in vzgojiteljice smo se učiteljicam zahvalili za trud s plišastimi ribicami, ki so jih sešile vzgojiteljice v vrtcu Ožbalt.

Za nami je prva izkušnja tečaja plavanja, ki je bila zelo dobrodošla in za razvoj otrok neprecenljiva. Tečaj je bil za starše v celoti brezplačen.

Otroci so uživali, pridobili novo izkušnjo in razvijali samostojnost.

Vzgojiteljica Andreja Krebs

Zdravje v vrtcu

Zdravje je naše največje bogastvo in veliko lahko preventivno naredimo sami. Na zdravje vplivajo prehrana, higiena, gibanje na svežem zraku, športna aktivnost in dovolj spanja.

Da ostanemo zdravi, moramo redno skrbeti za svoje telo in poskrbeti, da se dobro počutimo.

Otrok si v zgodnjem otroštvu pridobiva izkušnje in vzorce, ki oblikujejo njegov stil življenja. Seznanja se z stvarmi, ki vplivajo na njegovo zdravje.

Prve izkušnje si otrok pridobiva v družini, kasneje pa smo zelo pomembni tudi vzgojitelji. Zavedati se moramo, da smo odrasli otrokom največji vzgled.

Pomembno pa je tudi vplivati na starše, da otrokova spoznanja in izkušnje, ki jih je pridobil v vrtcu, dopolnjujejo in razvijajo doma.

Tudi v našem vrtcu smo se odločili za projekt zdravje v vrtcu in izvedli veliko aktivnosti na to temo.

Vzgojiteljica iz vrtca Ožbalt Tamara Golob

Presenečenje na dan mladosti

Na dan mladosti smo v vrtcu Ožbalt doživeli prav posebno presenečenje. Obiskal nas je Borut Sotlar iz Selnice ob Dravi. Njegovo življenje je na glavo obrnila bolezen in njena posledica je zelo slab vid. Svojega dela ni mogel več opravljati. Da je zapolnil svoj čas, ki ga je imel, je pričel delati majhen stolček iz lesa za svojega vnuka. Bil je ponosen, ker mu je to zelo dobro uspelo in tako je z delom nadaljeval. Nekega dne se mu je porodila ideja, da bi brezplačno opremil kakšen zavod za otroke.

Tako je svoje pohištvo doniral za otroke z Downovim sindromom, otroke, obbolele za avtizmom, v Zavod dr. Marijana Borštnerja iz Dornave pri Ptuj in otrokom v vrtce in šole.

Borut Sotlar pravi, da je vsaka predaja pohištva posebna - tako za otroke kot zanj. Vsakič ima v glavi že naslednji projekt. Ljudje govorijo o njegovem delu, to ga osrečuje in mu daje novih moči.

Z gospodom Borutom sem se imela priložnost srečati in z njim poklepetati. Name je naredil prav poseben vtis. Toplo mi je bilo pri srcu, ko sem

videla iskrice v otroških očeh in na obrazu njegovo zadovoljstvo ob predaji pohištva in lesenih igrač.

Nekateri ljudje se z boleznijo že rodijo, drugi zbolijo v različnih življenjskih obdobjih. Težko je, vendar občudujem ljudi, ki imajo kljub bolezni močno voljo, iščejo nove priložnosti, mislijo pozitivno in sledijo svojim ciljem.

Vzgojiteljica Tamara Golob

»Ponosen sem, da držimo skupaj«

Kultura ni samo tisto, kar je na odru velikih gledališč, oper, kar se tiska v velikih založbah. Je tudi to, kar samoiniciativno ustvarjajo posamezniki v majhnih društvih, na primer na Kapli.

Kako kulturo doživljamo, živimo in posredujemo na Kapli nam bo predstavil predsednik KD Kapla.

Matjaž Poglajen, ki društvo uspešno vodi že 14 let, se je razgovoril ...

... o dogodkih v preteklem letu:

»Občinski praznik na Kapli 2015 je bil velik delovni in organizacijski izziv. Tudi v ozadju je veliko dela, kar se na prvi pogled ne vidi. Na vsaki prireditvi so nastopale ljudske pevke, naša skupina »Duzasukanci« je lepo popestrila vaške igre. Velika pridobitev za nas pa je prostor, ki so ga dobili v razširjenem gasilskem domu. Ko smo ga začeli opremljati, smo se šele zavedali, da je res. To je bilo nekaj izjemnega. Seveda pa smo organizirali tudi vsakoletne dogodke: pustovanje, prireditve ob kulturnem prazniku v sodelovanju s sekcijo na šoli, izdelovanje velikega pegla, mnogo nastopov naših Ljudskih pevk, igranje skečev, 9. Miklavžev večer s pevci in godci ter izdelovanje križev. V tem letu je naše društvo pripravilo občinsko proslavo ob kulturnem prazniku, ki je potekala v Podvelki in je lepo uspela.«

... o tem, na kaj je najbolj ponosen:

»Najbolj ponosen sem na to, da držimo skupaj, da smo skupina ljudi, ki podobno mislimo in imamo isto veselje, da se odzovemo in skupaj izpolnimo naloge, ki si jih zadamo. Vsi člani delujejo prostovoljno in brezplačno, svoj čas posvetijo društvu in kraju. Pri svojem delu smo vztrajni, tudi na to sem ponosen. Vesel sem, da imam okrog sebe ljudi, ki jih lahko kadarkoli pokličem in so

Ljudske pevke s Kaple z veliko ljubeznijo ohranjajo slovensko pesem

Naša najstarejša članica, Marija Volmajer, je slavnostno prerezala trak težko pričakovanega prostora Kulturnega društva Kapla

pripravljene na sodelovanje. Čeprav je veliko dela, to vidim kot izziv. Zelo pomembna pa je podpora družine.«

... o novostih, ki jih kulturno društvo načrtuje:

»Čas razvija človeka. Namen kulturnega društva vidim širše kot samo razvijanje kulture. Tudi gasilci se ne ukvarjajo samo z gašenjem požarov, ampak še z mnogimi drugimi dejavnostmi. Tako je tudi s kulturnim društvom, ki ima dodatne naloge. Na Kapli je veliko priložnosti, da v kulturo vključimo tudi turistično promocijo našega kraja. Že sedaj z ohranjanjem domačih običajev promoviramo kraj. Kako bomo to nadgradili, pa naj zaenkrat ostane še presenečenje.«

Hvala Matjažu Poglajenu za odgovore in hvala vsem, ki podpirate KD Kapla. Želim vam, da bi na svojih poteh srečevali ljudi, ki na srčno kulturo še niso pozabili. In tudi vi ne pozabite nanjo.

*Mateja Rihter,
Kulturno društvo Kapla*

Umetniško društvo **VILA**

Že poldrugo leto se družimo in ustvarjamo pod imenom Umetniško društvo Vila. Ime smo si izbrali po dveh znamenitostih, ki jih imamo v Lehnu, kjer smo doma. Prva znamenitost je Pogačnikova vila, ki je neobaročna zgradba, stara več kot sto petdeset let in je spomenik lokalnega pomena. Druga je »Tavžičeva peč«, na kateri po stari legendi živijo vile. Vile so nagajiva in živahna bitja, rade se smeji, dajejo posebno energijo in naredijo življenje bolj zabavno. Vse to pa so tudi lastnosti našega društva. V času obstoja smo bili že kar precej aktivni. Organiziramo in vodimo različne tematsko obarvane otroške delavnice in izdelke, ki nastanejo, tudi razstavimo. Sami mojstrsko izdelamo kulise, ki jih uporabimo za različne dramske uprizoritve. Imamo odraslo in otroško dramsko skupino. Naša mlajša dramska skupina je odigrala že dve kratki igri, Sneguljčico in Mojco Pokrajculjo. Z njima smo gostovali po naši občini in tudi izven njenih meja. Povabili so nas v Ribnico na Pohorju in na Muto. Z avtorsko komedijo »Mijidvi boma vse porihntali« smo nasmejali krajanke skoraj vseh vaških skupnosti v naši občini, gostujemo pa tudi po okoliških krajih. Povsod uspemo nasmejati naše gledalce z izmišljenimi (ali resničnimi ... kdo bi vedel) prigodami. Zelo radi se naučimo in odigramo kakšen skeč, sodelovanje z drugimi društvi pa nam tudi ni tuje. Na krajevnih prireditvah večkrat sodelujemo z recitacijami in povezovanjem programa.

Predani smo kulturi in umetnosti, v kakršni koli obliki nam že pride naproti. Delamo s srcem in največjim veseljem, ostajamo skromni in v društvu živimo preprosto, zabavno življenje!

Sanja Tacer, predsednica UD Vila

Mozaik ustvarjalnosti v Ožbaltu

Kadar se pogovarjamo o kulturnih prireditvah v Ožbaltu, se vsakdo najprej spomni na prireditvi Samo da je hejc (srečanje igralcev skečev) in Je pa sobota večer (srečanje pevske skupine). Kot vsako leto smo ju organizirali tudi lani. V naše veliko veselje nam je uspelo na letnem odru. Vreme na srečo ni nagajalo, zato smo lahko izkoristili izjemen naravni ambient. Na srečanju igralcev skečev so nam dobro vzdušje pričarali skeči, ki so jih predstavili Humoristična sekcija kulturnega društva Vuzenica, Kulturno umetniško društvo Pitoni z.o.o., Umetniško društvo Vila in pa dramska skupina domačega Kulturnega društva Ožbalt. Vsi nastopajoči so že skorajda vsakoletni gosti, ki se radi vračajo pred naše občinstvo.

Prav tako je tudi na prireditvi Je pa sobota večer. Prepevali so moški pevski zbor Ožbalčki puobi iz Ožbalta, vokalna skupina Fantje na vasi iz Rač,

ženski pevski zbor Lipa z Duha na Ostrem Vrhu, pevski zbor Kulturnega društva Lehen, kvartet Grče iz Dobrne, vokalna skupina Ajda s Prevalj, mešani pevski zbor Ruše in Ljudski pevci iz Selc.

Poleg teh dveh prireditev, ki sta skorajda že postali zaščitni znak Kulturnega društva Ožbalt, pa tekom leta izpeljemo še precej manjših nastopov ali delavnic. Tako na delavnicah izdelujemo praznične voščilnice, izdelke za razstavo v cerkvi v času velike noči, izvajamo igralne dneve za otroke ali večere pod zvezdami na letnem odru. Prav tako s kulturnim programom sodelujemo pri praznovanju Ožbaltske nedelje. Aktivnosti, ki nam krajšajo dneve, je vedno dovolj. V letošnjem letu poleg dnevvov kulture v juniju pripravljamo uprizoritev nove igre in pa ponovitev vseh utečenih prireditev in nastopov. Vabljeni, da se nam kdaj tudi pridružite, bodisi kot ustvarjalec ali gledalec. Povsod se imamo lepo.

Saša Tertinek, predsednica KD Ožbalt

Svečanost ob 70. obletnici osvoboditve

Kakor vsako leto je bila tudi lani pri Pomniku NOB ob Urbančevi lovski koči v Lehnu na Pohorju v Občini Podvelka v soboto, 25. julija, slovesnost v čast prvim pohorskim partizanom. Organizirali so jo: KO borcev za vrednote NOB Podvelka, Občina Podvelka, Vaški svet Lehen na Pohorju, KUD Lehen in Osnovna šola Brezno-Podvelka. K sodelovanju so povabili Umetniško društvo Vila.

Zbrane je nagovoril predsednik KO borcev za vrednote NOB Podvelka in častni občan Občine Podvelka Borut Končnik, župana Občine Podvelka Antona Kovšeta je opravičila predsednica

Vaškega sveta Lehen ter zaželela dobrodošlico vsem prisotnim. Spregovorili so nekateri drugi predstavniki prispelih delegacij ZB za vrednote NOB od Ruš do Mislinje. V veliko veselje in čast nam je bilo, da nas je obiskala in spregovorila podpredsednica Državnega zbora Bojana Muršič, iz Ljubljane pa nas je obiskala glavna in odgovorna urednica revije Svobodna misel Jožica Hribar. Zavalila se je za povabilo, obrazložila pomen revije za ohranjanje naše polpretekle zgodovine in poudarila pomen praznovanja 70. obletnice zmage nad nacizmom in fašizmom.

Letos se je pisno opravičila delegacija Zveze Koroških partizanov in nam zaželela uspešno praznovanje.

Prva pohorska četa je v noči na 11. avgust 1941 napadla orožniško postajo v Ribnici na Pohorju. To je bil prvi oborožen spopad z okupatorjem na območju Pohorja v neposredni bližini Maribora, v katerem so Nemci utrpeli prve žrtve. Slovesnosti ob tem dogodku in druženja po njej so se udeležile še delegacije Območnega združenja slovenskih častnikov ter Zveze vojaških gornikov, pripadniki 74 pehotnega polka Slovenske vojske. Obiskali so nas člani Planinskega društva Ožbalt-Kapla in Rekreatijsko pohodniškega društva Dravograd. Letos je prvič svoj prapor z delegacijo prineslo tudi Društvo izgnancev. Z nami so se družili občanke in občani Občine Podvelka in obiskovalci iz več krajev severne Slovenije. Predsednik KO borcev za vrednote NOB Podvelka Borut Končnik je pozdravil udeležence in po svojem nagovoru, v katerem je opisal zgodovinska dejstva nastanka Prve pohorske čete, njenega delovanja in posledic, prebral pozdravno pismo ministrice za obrambo Republike Slovenije Andreje Katič.

Pester kulturni program so oblikovali pevski zbori: Moški pevski zbor KUD Lehen, Moški pevski zbor Stane Sever iz Ribnice na Pohorju, Moški pevski zbor Ožbalčki puobi ter pevke Šentjančanke. Sodelovala sta učenca Osnovne šole Brezno-Podvelka: Alej Praznik z recitacijo pesmi Sama ob oknu je slonela in Ana Grdadolnik, ki je poleg recitacije pesmi Partizanska s svojim srebrnim glasom zapela ob navdušenju občinstva pesem Počiva jezero v tihoti. Recitatorica Milena Končnik nas je presenetila s podajanjem pesmi Karla Destovnika Kajuha – Jesenska.

Letos nas je s svojim programom prijetno presenetilo Umetniško društvo Vila, ki nam je predstavilo Suzano Tacer z recitacijo – Veš, poet, svoj dolg, Saša Praznic nam je prebrala Pismo talcev, Sanja Tacer je ob spremljavi flvtistke Gabrijele Sušek Planinšič predstavila eno najlepših Kajuhovih ljubezenskih pesmi – Bosa pojdiva dekle obsorej. Kulturni program je zaključil Tilen Žigart z venčkom melodij na harmoniki. Dopolnil ga je Maksimiljan Metličar s partizanskimi napevi, s katerimi je uvodoma spremljal nastop praporščakov in vojaških gornikov ob polaganju venca padlim ob pomniku. Ob polaganju venca je s Tišino na trobenti spremljal minuto molka Janez Lorber. Ob tem trenutku smo se z minuto molka spomnili tudi nedavno preminulega predsednika Skupnosti borcev Lackovega odreda Ivana Vrhnjaka Oža.

Moderatorica proslave je bila Sanja Tacer.

Višek svečanosti je bila podeljena Srebrna plaketa ZZB za vrednote NOB Slovenije, ki jo je prejela Marija Praprotnik za dolgoletno in požrtvovalno delo v naši organizaciji. Podelila sta jo predsednik ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi mag. Alan Bukovnik in predsednik KO borcev za vrednote NOB Podvelka kot predlagatelj.

Podeljene so bile tudi Zahvale KO borcev za vrednote NOB Podvelka za sodelovanje in pomoč naši organizaciji pri dejavnosti za ohranjanje spomina in vrednot NOB slovenskega naroda v letih druge svetovne vojne, še posebej pa pri organizaciji vsakoletne spominske slovesnosti pri pomniku NOB ob Urbančevi koči.

Zahvalo je zasnovan Štefan Kresnik in za motiv izbral leseno skulpturo matere s padlim partizanom, ki jo je ustvaril ob 30-letnici zmage nad fašizmom in jo podaril Lehnju. Zahvalo so prejeli Občina Podvelka, Vaški svet Lehen, KUD Lehen in Osnovna šola Brezno-Podvelka.

Po zahvali vsem sodelujočim smo slovesnost zaključili ob dobri malici, prijateljskem druženju in sladkih dobrotah.

Borut Končnik

Mi pa gremo na Gorenjsko

Človek bi modroval, da radovednost in raziskovanje pritiče mladim, tistim, ki so se začeli ozirati po svetu in se čudijo temu stvarstvu. Toda ni čisto tako. Tudi generacija v zrelih letih je lahko radovedna in polna raziskovalnega duha. Če pa je za povrhu še dobra volja in veselje do domače zabavne glasbe, se zgodi raziskovanje o tem, kako nastane zabavno glasbena oddaja »Slovenski pozdrav«.

In smo šli, no peljali smo se, na Gorenjsko, v Begunje, pod Avsenikovo marelo. Ko smo prispeli do razpotja na območju Občine Begunje, smo vedeli, da smo na pravi poti, saj nas je pozdravil spomenik sedaj že preminulemu glasbeniku Slavku Avseniku. In smo se ravnali po kašipotu ter prispeli v Begunje 21, k Jožovcu, kot se pravi domačiji Avsenikovih,

kjer je bila poleg sodobne restavracije in muzeja tudi naša destinacija, dvorana »Pod Avsenikovo marelo«. Na parkirnem prostoru je bil že usidran reportažni avtobus z nešteto rekviziti za uspešno snemanje in oddajanje. Potem smo se zgnetli med množico obiskovalcev v dvorano na označene prostore za nas, upokoјence iz Koroške. Najprej smo bili deležni dobrodošlice in gostinske postrežbe. Zakuska po Gorenjsko, všteta v konzumacijo, in pijača po naročilu, pravi balzam in olajšanje za naše denarnice. In se je začelo obletavanje maskerk okoli prelepe Darje in prijaznega Blaža. Seveda, pod žarometi je bilo vroče in nihče si ni želel, da bi se naša glavna akterja svetila kot polakirana. Animatorji so nam pripravili predavanje o tem, kako spremljati prireditev in nas vabili k aktivni udeležbi. Opozorili so nas, da opravimo vse človeške potrebe pred začetkom snemanja ali po zaključku, saj niso želeli, da bi zapuščali dodeljene prostore med snemanjem in s tem motili potek snemanja. Potolažili so nas, da ne bo nič narobe, če bomo sledili njihovim namigom kdaj zaploskati, kdaj vzklikniti in kdaj navdušeno zažvižgati. Ko smo bili opremljeni z napotki, se je oglasila uvodna špica in začelo se je zares. Množica nastopajočih, ki so se vrstili po scenariju, vmes pa vedno prijazna in duhovita voditeljja. Kdaj pa kdaj se je

kakšen kader ponesrečil in smo, od določene točke, šli znova. Kamere na več pozicijah so snemale dogajanje v dvorani in poskusile zabeležiti čim več zanimivih utrinkov med dogajanjem na odru in gosti snemanja. V krajših odmorih so maskerke obnovile izgled voditeljev, mi pa smo se med tem ozirali po klimatskih napravah in prosili za blagodejni pihljaj ventilatorjev.

Vsak dogodek ima začetek in konec. Po treh urah in pol se je snemanje izteklo, mi pa smo se utrujeni in prepoteni vrnili v naš avtobus in si zaželeli mirne vožnje do doma.

Darinka Kovše Ketiš

Foto: Branko Kovše

Zgradili smo športno-družabni objekt

Preteklo leto 2015 je bilo za nas športnike in športnice Društva »Invalid« delovno in uspešno. Uresničili smo si dolgoletno željo.

Pred leti smo si tudi v našem društvu omislili športno-rekreativno dejavnost rusko kegljanje, ki je primerna za našo populacijo članstva.

S privoljenjem Občine Podvelka smo si v Breznu ob reki Dravi uredili prijeten prostor in pričeli s treningi. Tudi druga društva, predvsem pa društva v naši Zvezi »Invalid« so ugotovila, da je ta športna dejavnost ugodna za razgibavanje in druženje. Uvrstili so jo v program dela društev. Tako so se pričela tekmovanja in druženja med društvi v zvezi, vabila pa so nas tudi druga društva. Vrstili so se uspehi, za katere pa so potrebni tudi treningi. Naš športni prostor je kljub vsemu imel pomanjkljivost, izpostavljeni smo bili vremenskim neprilikam, dežju, poplavam, priročen pa je bil tudi mladostniškim objestnežem.

Bili smo odločeni, da potrebujemo varnejši prostor. Naša predsednica Erika Jakičič je stopila v akcijo – se posvetovala z našim županom Kovšetom in z Danilom Tertinekom, ki nam je odstopil nekaj prostora kinološkega društva. Nekaj dovoljenj smo že imeli, saj smo prvotno želeli urediti le nadstrešnico pri že obstoječem objektu, kar pa zaradi poplav ni bilo več varno, ostala dovoljenja smo pridobili.

Načrt za objekt nam je izrisal Alojz Vinšek, vodenje in tesarska dela pa je prevzel in opravil Stanko Mumel.

Z veliko podporo našega župana Antona Kovšeta, finančno donacijo Občine Podvelka, vztrajnostjo naše predsednice ter velikim številom prostovoljnih ur športnikov in športnic našega društva je nastal športno rekreativni objekt.

Hvala tudi mag. Jožetu Marhlu.

Objekt je svojemu namenu predal župan Občine Podvelka Anton Kovše 18. julija 2015, na dan invalida v naši občini. Ob tej slavnostni priložnosti je bilo organizirano tekmovanje v ruskem kegljanju, na katerega smo povabili športnike vseh društev Zveze »Invalid«, ter vse, ki so na kakršen koli način pomagali pri naši pridobitvi.

Naš največji športni uspeh v preteklem letu je naš ponos, da smo kljub našim zdravstvenim oviram postavili in uredili takšen objekt, na tekmovanju ob otvoritvi pa še dva pokala, in sicer za 2. in 3. mesto. Vsem, ki ste nam na kakršen koli način pomagali, se še enkrat iskreno zahvaljujemo, našim članom pa se priporočamo, da se nam pridružijo pri športno rekreativnih dejavnostih ter ob dnevu invalida v občini Podvelka 23. julija 2016.

Upamo, da naš trud ni bil zaman ter da bo ta objekt še veliko let ponos športnikom, športnicam in tudi kraju Brezno.

Helena Robnik

Utrip župnij Kapla in sv. Ožbalt

Pripravljene izkazovati usmiljenje sredi vsakdanjega življenja

vseh treh stebrih župnijskega življenja, ki so bogoslužje, oznanjevanje in dobrotelost, smo dali poudarek telesnim in duhovnim delom usmiljenja. Verjamem, da smo v tem letu vsi bolj začutili vrednoto usmiljenja v naših odnosih in v družbi.

Skozi bogoslužno leto je bilo veliko pomembnih dogodkov, od velikih praznikov, kot sta velika noč in božič, pa do lepih nedelj. V župniji Kapla smo obudili gasilsko mašo na čast sv. Florjanu, ker je sv. Florjan s stranskim oltarjem sozaveznik župnije.

Utrip župnij Kapla in sv. Ožbalt v minulem letu je vsaj delno zaznamovan tudi z utripom vesoljne Cerkve. Papež Frančišek je razglasil izredno sveto leto usmiljenja, ki se je začelo 8. decembra 2015, na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, ko so se odprla tudi sveta vrata bazilike svetega Petra, in se bo sklenilo 20. novembra 2016, na praznik Jezusa Kristusa, Kralja vesoljstva. Leto usmiljenja v središče postavlja vero ter želi spomniti Cerkev na njeno primarno poslanstvo v župniji, da je namreč poklicana biti znamenje in pričevanje usmiljenja v vseh vidikih svojega pastoralnega življenja. Papež je ob tej priložnosti zapisal: *»Usmiljenje: to je poslednje in najvišje dejanje, s katerim nam prihaja naproti Bog. Usmiljenje: to je temeljni zakon, ki biva v srcu vsakega človeka, ko z iskrenimi očmi pogleda brata, ki ga sreča na življenjski poti: Usmiljenje: to je pot, ki povezuje Boga in človeka.«* V tem duhu je potekalo življenje župnijskih občestev, ko se ob nedeljah in praznikih srečujemo ob oltarju in tudi drugače. Pri

Sv. Florjan ni samo zavetnik gasilcev, ampak tudi patron proti požarom in poplavam ter priprošnjik za varstvo pri delu. Na lepo nedeljo, 30. avgusta 2015, smo blagoslovili obnovljene oltarje in kipe. Slovesnost, ki jo je vodil nadškof v pokoju dr. Marjan Turnšek, je spremljala Frajhajmska pihalna godba iz Šmartnega na Pohorju. Po maši je sledilo druženje. Naj novo obnovljeni oltarji v cerkvi vabijo na zunanji način tudi k prenovi naših src, da bi bila pripravljena izkazovati usmiljenje sredi vsakdanjega življenja. Verjamem, da dobro obnovljen bogoslužni prostor pomaga k doživljanju svetega in presežnega. In te svete trenutke doživljamo pri vsakem bogoslužju, posebej pri prejemanju zakramentov ob življenjskih prehodih, kot so krst, prvo obhajilo, spoved, birma, sv. zakon, bolniško maziljenje in nazadnje tudi slovo od naših najdražjih. Večkrat poudarim, koliko bi bilo življenje in naše praznovanje brez zakramentov revnejše in pusto.

Tudi v župniji sv. Ožbalt smo slovesno praznovali lepo nedeljo, in sicer 9. 8. 2015, ter se priporočili

zavetniku sv. Ožbaltu, ki je priprošnjik za dobro letino, zdravje pri živini in primerno vreme. Zaradi mnogih vremenskih neprilik v zadnjih letih je toliko bolj aktualno, da se mu priporočamo. Slovesnost lepe nedelje je spremljala tudi godba iz Lučan (Avstrija); po maši pa je sledil še kulturni program. Župniji Kapla in Ožbalt sodelujeta na mnogih področjih, kot so skupna romanja, srečanja članov župnijskega in gospodarskega sveta in tudi že tradicionalno srečanje zakonskih jubilarov. Prav je, da se za zakonske jubileje tudi kot župnija zahvaljujemo in prosimo, da bi še naprej bili pričevalci lepote zakonskega življenja, posebej mladim rodovom, ki se na zakonsko in družinsko življenje še pripravljajo.

Naj ob koncu želim, da bi nas vedno spremljalo geslo svetega leta usmiljenja: »*Usmiljeni kakor Oče!*«

Jože Motaln, župnik

Oratorij Kapla

Dom + šola + dvorišče + župnija = oratorij

*Tudi na Kapli so se mladi zbrali,
da bi življenje sv. Dominika Savia spoznali.
Vodja Mitja Garmut je skupaj z animatorji poskrbel,
da prav vsak otrok se je dobro imel.*

*Župnik Jože Motaln jih je spremljal ves čas,
molitev, igra, otroški smeh – vse to se je slišalo v vas.
Oratorijski teden je bil z veseljem prežet,
odmevalo je geslo: »Hočem biti svet.«*

Mateja Rihter

Mesec maj

Kaj vse nam prinaša mesec maj, mesec novega razcveta, Marijin mesec »šmarnic«, ki posebej nas karitativne sodelavce navdihuje in vabi, da se zbiramo ob Njenih znamenjih.

Mesec maj pa nas vabi tudi na travnike, da jih očistimo navlake, vabi nas na njive in vrtove, da jih preorjemo ali prekopljemo, posadimo in posejemo. In potem je čas uživanja ob vzniku in rasti posejanega. Če je vreme naklonjeno, je naše delo poplačano jeseni ob pobiranju pridelkov, ko je narava znova čudovito obarvana. Delo zunaj v naravi nas krepi in nam daje mnogo lepih užitkov, poleg prekrasne narave nas osrečuje še ptičje petje in njihovo preletavanje ob iskanju materiala za gnezda in potem iskanja hrane za svoje mladiče. Vse, kar biva v naravi, skrbi za preživetje. Premalo pa je čutiti zavedanja, da je vse to dar, zastonjski dar narave in našega Stvarnika. Opažam, da se ne znamo zahvaljevati za vse, kar smo in kar prejemamo od narave. Mnogi te možnosti nimajo, ker nimajo svoje zemlje, nimajo niti službe in so odvisni od mnogih pridnih delovnih rok, ki so pripravljene deliti. Prav zato smo se lansko leto v naši župnijski Karitas Kapla sodelavke skupaj z g. župnikom Jožetom odločile, da gremo v obdelavo župnijskega vrta. Lepo in skrbno smo ga obdelali in z veseljem pobirali pridelke, ki

smo jih odvažali na Nadškofijsko karitas Maribor za družine, ki te možnosti pridelave nimajo, in za vse tiste, ki jim je ulica dom.

S ponosom povemo, da pridelujemo »BIO« hrano, saj je vse delo postorjeno ročno, brez dodanih kemičnih gnojil in brez škropiv. V znak hvaležnosti, ker zemlje ne zastrupljamo, nas je nagradila z zdravimi in bogatimi pridelki.

Tudi letos smo že preobračali zemljo na našem vrtu in čakamo na vznik semen. Že se veselimo tistih toplih in lepih občutkov, ko bomo brez kakršnih koli predsodkov, vprašanj zakaj in čemu darujem svoj čas za druge, ki so mogoče mlajši in krepkejši od nas, znova z veseljem delili naše pridelke; krompir, buče, fižol, kumarice.

Veseli smo, da lahko poleg že utečenih in ustaljenih del, ki jih izvajamo v okviru župnijske Karitas, pokažemo, da je prav zemlja največji dar narave. Darovana nam je za to, da lahko vsi preživimo in da smo vsi odgovorni za to, da v svetu ne bi bilo lakote in da ne bi umirali nedolžni otroci. Zemljo je potrebno spoštovati in če jo spoštujemo, jo bomo tudi negovali in obdelovali.

*Marija Kašman,
Župnijska karitas Kapla*

Romanje župnij na Poljsko

Na župnijskem pastoralnem svetu iz Brezna smo že v začetku leta načrtovali svetoletno romanje, ki naj bi kar najbolj poudarilo sveto leto usmiljenja. V razpravi je bilo kar nekaj predlogov, vendar pa je bil najboljši tisti, ki ga je predlagala Polonca. Povabili smo še župnije Ožbalt, Kapla in Remšnik in dali možnost tudi drugim župnijam, da bi bil avtobus poln. Od besed in načrtovanja smo prešli k dejanjem in se četrtek, 7. aprila, ob 4. uri odpeljali iz Brezna. Bili smo do minute točni in čutiti je bilo, da bo vsaka minuta zapolnjena, da nam ne bo dolg čas.

Preko Maribora, kjer se nam je pridružilo še nekaj romarjev in glavna vodiča Alenka in g. Vinko - naš duhovni pomočnik, smo dosegli Avstrijo. Že je bilo svetlo in ob poti smo lahko občudovali urejenost Avstrije, hitro prevozili zeleno Češko in prekoračili v popoldanskih urah poljsko mejo. Bili smo na Poljskem in še malo, pa smo bili v Čenstohovi. Popeljali smo se najprej k Črni Mariji na Jasni gori. Obiskali smo veličastno svetišče, zgradili so ga v 14. stoletju, v trdnjavo pa so ga pozidali v 17. stoletju. Ko so Švedi zavzemali Poljsko, so se ustavili ravno pred omenjeno trdnjavo in je njihova invazija leta 1655 propadla. Čenstohova je največje poljsko romarsko središče. K Mariji se zatekajo romarji iz celega sveta. Še ena zanimivost: ko so v Čenstohovi pustošili husiti, so hoteli odpeljati tudi Marijo, vendar se konji, ki so bili vpreženi v voz, niso hoteli prestaviti iz mesta, dokler je bila na vozu Marija. Husiti so jo nato od jeze vrgli iz voza, nek vojak pa ji je z mečem porezal njeno desno lice, kar se vidi še danes. Konji so nato odpeljali, Marija pa je ostala doma. Skrbni domačini so jo nato zopet namestili na njeno mesto v svetišču.

Naslednji dan smo obiskali koncentracijsko taborišče Auschwitz. Mnogo sem prebral o tem taborišču, pa vendar, ko sem hodil po teh prostorih in dvoriščih, poslušal vodiča, sem bil zgrožen, šlo mi je na jok; kako je lahko človek okruten, predvsem do otrok. Tu v tem taborišču je dal življenje tudi svetnik Maksimiljan Kolbe. V njegov spomin, mnogi ne vedo, je v Lehnu njegova kapelica, praznujejo pa njegovo smrt 14. avgusta.

Po najbolj neusmiljenem kraju smo odšli proti Krakovu in se spotoma ustavili na grobu sestre sv. Favstine Kowalske, poslanke Božjega Usmiljenja. Za svetnico jo je proglasil papež Janez Pavel II. Njen grob je danes cilj mnogih romarjev iz Poljske in drugih krajev sveta.

Tretji dan smo obiskali Wieliczko - rudnik soli. Spustili smo se 135 m pod zemljo in občudovali prave dvorane (poročna, koncertna), kipe iz solne rude (Janez Pavel II. in Sveto družino, jaslice). Predstavili so nam tehniko starih časov, da so lahko sol spravili iz rudnika. Ko smo tako hodili po rudniku, seveda v globini, me je g. župan vprašal bolj v šali kot resno: Kaj, če bi bil zdaj potres? Zanimivo! Po ogledu rudnika soli smo obiskali v Krakovu novo zgrajeno svetišče sv. papeža Janeza Pavla II. Osrednja znamenitost svetišča je relikvija - steklenička njegove krvi. Pritegne tudi veličastni mozaik p. Marka Rupnika v glavni cerkvi. Preostanek dneva smo namenili mestu Krakov in obiskali katedralo z grobnicami kraljev ter pomembnih Poljakov. Nato smo se sprehodili skozi staro mestno jedro, obiskali smo tudi Marijino katedralo s 500 let starim oltarjem.

Zadnji dan smo obiskali Kalvarijo Zebrzydowsko, drugo največje romarsko središče na Poljskem. Zadnja postaja so bile Wadowice, rojstni kraj papeža Janeza Pavla II. Tu je bil tudi krščen. Ogledali smo si njegovo rojstno hišo, ki je sedaj spremenjena v muzej njegovega življenja. Vse dni smo imeli, vsakič drugje, sv. mašo. V nedeljo, 10. aprila, smo se v poznih urah vrnili domov, zadovoljni, duhovno obogateni in tudi zmučeni.

Ko analiziram naše romanje, ugotavljam, da je bilo super; organizacija je bila vrhunska, vodiča polna z raznimi podatki in zanimivostmi, Polonca je poskrbela, da je bila pijača na avtobusu.

Da je bilo vse tako, kot je treba, se moramo zahvaliti tudi šoferjema, da sta nas varno odpeljala in pripeljala v domači kraj. Ja, povsod je lepo, doma pa je najlepše!

Maksimiljan Metličar

Življenje in delo župnije svete Marije Brezno

Kot vsako leto smo tudi lansko končali z raznimi prireditvami kot so srečanje jubilarov okroglih obletnic: 5, 10, 15 ... Nato je bil tu že božični čas, ki se je pričel s prvo adventno nedeljo in s tem tudi novo cerkveno leto. Otroci so bili najbolj veseli svetega Miklavža, ki jih je razveselil 5. 12. v dvorani Podvelka v sodelovanju župnije in Občine Podvelka.

Je pa cerkveno leto, ki teče, papež Frančišek razglasil za jubilej božjega usmiljenja. Kaj pomeni beseda "jubilej"? Beseda je hebrejskega izvora "jobel", ki pomeni ovčji rog, na katerega so piskali pri bogoslužjih med svetimi leti. In kaj je jubilej? V judovski tradiciji je bilo vsako 50. leto jubilejno leto. Tedaj so bili Judje dolžni ponovno vzpostaviti enakost. Družine, ki so izgubile premoženje in svobodo, so prejele novo možnost za enakopravno življenje. Danes je Cerkev dala jubileju bolj duhovni pomen. Gre za splošno odpuščanje - odpustek, odprt za vse. Je leto priložnosti za odvezo grehov in kazni, je leto sprave, spreobrnjenja in zakramentalne pokore. Vsako tako leto se prične z obredom odpiranja svetih vrat, ki se odprejo samo v svetem letu, sicer pa so zaprta. Sveta vrata imajo samo večje cerkve in bazilike.

In tako smo v razglašenem letu božjega usmiljenja nadaljevali z božičem in najlepšim praznikom naše vere. Takoj po novem letu smo v župniji izvedli Trikraljevsko akcijo in obiskali naše krajanke in župljane s sporočilom o Jezusovem rojstvu in seveda smo jim prinesli tudi dobre želje za leto, ki se je začelo.

23. januarja je bilo na nivoju dekanije srečanje krasilk. Tudi naše krasilke, pridne kot so, so si zaslužile, da imajo svoj dan. Udeležile so se srečanja in njihova voditeljica ga. Antonija je povedala, da je bilo "kul".

30. januarja je bila na Remšniku ministrantska olimpijada, ki so se je udeležili tudi naši ministranti. Tekmovali so ministranti cele dekanije, naši pa so dosegli 2. mesto. Čestitamo!

Ker imamo v našem svetišču tudi svetega Gregorja (sozaveznik župnije), smo na njegov god 12. marca imeli že tradicionalno sveto mašo ob 10. uri. Sodelovalo je več dekanijskih duhovnikov. Gregorjevo nedeljo pa smo začeli z sveto mašo ob 10.30 in takoj po sveti maši nadaljevali s tradicionalno rezjo potomke najstarejše vinske trte na svetu na župnijskem dvorišču.

Nadaljevali smo z veselim druženjem in ob programu, ki ga je pripravila občina.

In že je tu velikonočni čas: velika noč - najpomembnejši in največji praznik v cerkvenem letu. Vstajenska sveta maša z velikonočno procesijo, ki tradicionalno že od leta 1930 neprekinjeno pripada železničarjem, se je začela ob 7. uri. Cerkevni pevski zbor se je udeležil 3. aprila revije in srečanja v Ribnici na Pohorju. Ta srečanja niso tekmovalnega značaja, kljub temu pa smo svojo nalogo vzeli resno in zapeto pesem lepo odpeli. Veseli smo bili, da je bila organistka in pevovodja Renata Verdinek zadovoljna.

Na župnijskem pastoralnem svetu, ki ga imamo v župniji redno vsak mesec, smo v preteklosti razpravljali, kam bi šli na romanje. O romanju na Poljsko sem pisal v posebnem prispevku.

Končno je prišel mesec maj, mesec šmarnic in šmarničnih večerov, ko v cerkvah beremo šmarnično branje na čast Mariji. Mesec maj je po tradiciji Marijin mesec. 29. maja je prvo sveto obhajilo in otroci se za ta korak svojega življenja lepo pripravljajo.

Gasilci Dravske doline in seveda tudi naši gasilci iz Brezna so imeli sveto mašo na čast svojega zavetnika svetega Florjana 15. maja, sicer malo pozneje, pa vendar v dober namen. Zaslužijo si, da tudi ostali verujoči za njih poprosimo dobrega Boga za srečo in varnost pri njihovem plemenitem delu reševanja ljudi in naših domov.

19. junij je dan, ko je naša župnija določena, da moli za Cerkev na Slovenskem in državljane. Izpostavili smo Najsvetejše in se menjajoče udeleževali molitve čez celi dan.

25. junija smo se člani župnijskega pastoralnega sveta in ostali laični delavci župnij Brezno, Ožbalt in Remšnik srečali na Kapli, najprej pri sveti maši, nato pa pri druženju in izmenjavi izkušenj o svojem delu za cerkev in župnijo.

Tako kot vsako leto bomo na župnijskem dvorišču izvedli oratorij za naše otroke. To bo 27., 28. in 29. junija.

Pa pride čas letnih počitnic, vendar župnija dela naprej, že razmišljamo o našem župnijskem prazniku na Marijino Vnebovzetje. Župnija ta praznik praznuje na predvečer velikega šmarna, ta dan je nedelja; odločili smo se, da dopoldne (ob 9. uri) svete maše ne bo, ampak šele ob 19. uri. Po maši pa bo procesija s sv. Marijo in lučkami. Nadaljevali bomo na župnijskem dvorišču, kjer bomo v soorganizaciji z občino že šestič postavili klopotec ob potomki najstarejše vinske trte. Sledilo bo veselo druženje.

Ja, vidite, leto je že skoraj "na tričetrt" in pripravljali se bomo na 6. november - zakonski jubileanti, 6. december - Miklavž, novo cerkveno leto ...

Opisal sem na grobo in okvirno, da naša župnija res živi, sicer pa se v "naši cerkvi" ob sv. mašah od nekdaj in še vedno dogaja čudež, tako verujemo verujoči in prihajamo k njemu, ko duhovnik spremeni kruh (hostijo) v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri. To je Jezusov veliki dar Cerkvi, le tako lahko razumemo krščansko sveto mašo. Jezus je celo pooblastil svojo Cerkev, da slavi spomin njegove smrti in vstajenja. Njegovo vabilo je tudi danes: TO DELAJTE V MOJ SPOMIN! Samo s sv. mašo lahko dosežemo to, kar nam naroča.

Maksimiljan Metličar

Posredovanje vrednot za življenje

Oratorij 2015 v župniji Brezno smo izpeljali 29. in 30. junija. Animatorji smo zjutraj z veseljem pričakali 22 otrok, ki so nam jih zaupali starši. Na privlačen in zanimiv način smo otrokom poskušali posredovati vrednote za življenje in ustvarjalnost. Skupaj smo peli, molili, se zabavali, ustvarjali, se igrali, barvali figurice iz mavca, izdelovali rožne vence in verižice ter odšli na delavnico preživetja, ki sta nam jo pripravila dva tabornika. Ob dvigu zastave smo obe jutri zapeli himno, ki je bila posvečena našemu osrednjemu liku, sv. Dominiku Saviu. Manjkale niso niti vodne igre, ki se jih udeleženci vedno najbolj veselijo, saj po končanih igrah sledi razigrani del, kjer otroci polivajo animatorje in gospoda župnika ter obratno. Po zaključni maši, ki so se je udeležili tudi starši, smo na svoje domove odšli polni novih vtisov in prijateljstev, ki so se spletla na našem oratoriju. Kot vodja oratorija 2015 upam, da smo otrokom popestrili vsaj nekaj počitniških dni in jim dali motivacijo za njihovo nadaljnjo bolj ali manj krščansko življenje.

Renata Verdinek

Spet kliče nas venčani maj

V čast Mariji smo se sodelavci Župnijske karitas Brezno dogovorili, da obiščemo bolnike in starejše in skupaj z njimi molimo šmarnice na domu.

V župniji je kar nekaj starejših in bolnih župljanov, dnevi tečejo dan za dnem enako, bolečine, ki jih nihče ne more odvezeti, moraš nositi sam.

Dolgčas, samota, žalost praznina doma, »ko bi le kdo prišel na obisk, da bi se lahko pogovarjali, že dolgo ni bilo koga,« to so vzkliki starejšega in bolnega človeka.

Ko se zima poslovi, se začne prebujati narava, takrat se vsi veselimo, tudi tisti, ki so vedno v postelji. Pogled skozi okno, toplo sonce, ki te pozdravlja že jutraj, lepo modro nebo, cvetlice, toplota, dolgi dnevi, tako se prebujajo pomlad in tudi v nas se začne spreminjati in prebujati veselje, samo videti moramo lepote narave z oprtim srcem.

Ko prihaja mesec maj, se vsi spominjamo, ko smo v mladih letih v cerkvi častili Marijo z molitvijo šmarnic, prepevali smo Marijine pesmi, prosili Marijo v vsakodnevni prošnji in petih litanijah. Vse to češčenje Marije, kar je bilo nekdanje, je še vedno danes, pridružimo se.

Ti spomini se v starejših letih prebujajo in so želje, kako bi stopili pred Marijo in bi poklekili pred njo.

V ta namen smo se sodelavci Župnijske karitas Brezno odločili, da v mesecu maju leta 2015 obiščemo bolnike na domu in skupaj z njimi zmolimo šmarnice.

Bili so lepi trenutki, pripravili so Marijin kip ali Marijino podobo, prižgali smo svečko in smo skupaj molili šmarnice in prosili za zdravje.

V eni družini je sin poiskal največji Marijin kip in ga prinesel na mizo, bili smo vsi veseli tega dogodka.

Druga žena je bila vesela in ganjena do solz.

Mož in žena, ki sta že starejša, sta nam izkazala tako hvaležnost in veselje, da smo skupaj počastili Marijo, Kraljico maja. Bilo je še veliko lepih trenutkov, pogovora in zahvaljevanja. Z objemi in veseljem ter z veliko hvaležnostjo smo se poslavljali od bolnikov. »Vrnite se še k nam,« so bile njihove besede.

Vsi, ki ne morete stopiti v cerkev in počastiti Marije, lahko doma, skupaj s svojo družino, zmolite šmarnice.

*Jožica Tomšič,
Župnijska karitas Brezno*

V Breznu raste tudi vnukinja najstarejše trte na svetu z mariborskega Lenta

Na župnijskem dvorišču v Breznu že sedmo leto uspešno raste in obilno rodi potomka najstarejše žlahtne vinske trte na svetu z mariborskega Lenta. Tudi zadnja zmrzal ji ni prišla do živega, saj ima gene svoje matere, ki na mariborskem Letu že okoli 450 let uspešno kljubuje različnim naravnim in drugim nevarnostim.

Da bi obogatili trgatve te žlahtne žametne črnine v Breznu, so na župnijskem dvorišču posadili še vnukinjo najstarejše trte na svetu z mariborskega Lenta, oziroma hčerko potomke te trte, ki že raste na tem dvorišču od leta 2010. To slovesno dejanje so opravili pod budnim očesom župana in gospodarja trte Antona Kovšeta: skrbnik trte Anton Zaletelj,

pomočnik skrbnika trte Maksimilijan Metličar, ki je sadiko tudi vzgojil, ovtar trte Andrej Mevc in brezniški brač Srečko Tomšič.

Mag. Jože Marhl

Hčerki potomke najstarejše vinske trte na svetu iz mariborskega Lenta

V lanskem letu sem opisal propad trte v šolskem parku, a ko je minilo nekaj časa, je trta ponovno oživila. Čisto pri tleh je iz stare trte pognal nov vrh in v bujni rasti do konca leta dosegel dva metra. Zelo sem bil vesel in rez letošnjo pomlad opravil z upanjem: »Zdaj pa bo!« In glej, pa je prišla zmrzal

konec aprila in lepi vršički so pomrznili. Kljub temu upam, da je trta živa, saj je v maju že pokazala novi zeleni vršiček.

Pravo nasprotje pa je trta na župnijskem dvorišču v Ožbaltu. V lanskem letu se je močno učvrstila in dala velik, res velik zdrav grozd.

Pridni ključarji so ji naredili pergolo - brajdo, tako da se lahko še bolj razvija v močno trto. K sreči v zadnjem mrazu ni pomrznila, jo je pa napadla neke vrste plesen, ki ji po domače pravimo »šiška«. Nežne vršičke in listke v tako nestabilnem vremenu, kot

je letos, taka bolezen zelo rada napade. Že sem jo zaščitil z primernim škropivom. Upam, da bo še naprej v taki kondiciji, kot kaže zdaj.

Maksimiljan Metličar

Slovenci gojimo čebelarstvo tradicijo

Čebelarstvo je kmetijska dejavnost, ki ima na ozemlju naše države že dolgotrajno tradicijo. Zasluge za to imajo številni znani čebelarji – učitelji, duhovniki, mentorji, ki so svoje znanje s tega področja prenašali tako na druge kot tudi iz roda v rod oz. na mlajše generacije. Tako smo Slovenci v 18. stol. dobili prvo čebelarstvo knjigo, ki jo je v nemščini napisal slovenski čebelar in učitelj čebelarstva na čebelarški šoli na Dunaju Anton Janša, v slovenščino pa jo je prevedel župnik Janez Goličnik. In ker je 20. maj rojstni dan Antona Janše, bo Republika Slovenija Organizaciji združenih narodov predlagala, naj ta dan razglasi za svetovni dan čebel.

Kot rečeno, so znanje čebelarjenja v preteklosti – tako pa je še dandanes – posameznikom ali skupinam posredovali tudi mentorji. V Sloveniji je čebelarstvo zelo dobro organizirano, saj gradi svoje temelje že pri najmlajših. Trdimo lahko, da smo v primerjavi z drugimi čebelarstvi po

svetu edinstveni. Že desetletja je pri nas znano mentorsko delo v čebelarstvih krožkih. Sprva so bili krožki, ki so delovali na osnovnih šolah po Sloveniji, v domeni društva ali kar posameznega čebelarja. Šlo je za številne čebelarske zanesenjake, ki so s svojo iznajdljivostjo prenašali znanje o čebelarstvu na mlade. Pozneje je Čebelarska zveza Slovenije krožke povezovala na letnih srečanjih mentorjev in državnih tekmovanjih mladih čebelarjev. Zadnje desetletje pa se je na tem področju zgodil velik premik. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je delo čebelarstvih krožkov uvrstilo v program Javne svetovalne službe v čebelarstvu. V tem obdobju sta nastala 40-urna učna načrta za čebelarstvo za nižjo in višjo stopnjo, po katerih od tedaj poučujejo mentorji. V okviru programa skušamo krožkom zagotoviti nekatere pripomočke za njihovo delovanje, med drugimi tudi učbenike z delovnimi zvezki.

Vsako leto se povečuje tako število čebelarških krožkov kot tudi število učencev in dijakov, ki so vključeni vanje. Na osnovnih in srednjih šolah zdaj deluje skupaj 163 krožkov, vanje pa je vključenih več kot 2300 otrok in mladostnikov. Če to število primerjamo s številom izpred osmih let, se je število čebelarških krožkov v tem obdobju povečalo za 114 odstotkov, število krožkarjev pa za 170 odstotkov. Lahko smo ponosni, da so brezplačni čebelarški krožki, za katerih delo po večini skrbijo člani čebelarških društev, edinstven primer tudi v sistemu osnovnošolskega izobraževanja. Kje bi se lahko otroci bolj poglobljeno naučili osnov čebelarjenja, če ne pri izkušenih čebelarjih praktikih? Kot je zapisano v navodilih za uporabo učnega načrta za čebelarške krožke, mentorji opravljajo pomembno delo – otrokom in mladostnikom pomagajo razviti čebelarško znanje, spretnosti in vrednote. Vključitev v čebelarški krožek jim prinaša veliko pozitivnega. Omogoča jim stik z naravo, ustvarjalnost, razvijanje ročnih spretnosti, upoštevanje pravil vedenja pri čebelnjaku itd. V nekaterih primerih v krožkih dobro sodelujeta in dopolnjujeta svoje delo tudi učitelj in mentor praktik ter tako še bolj celostno predstavita čebelarstvo. Ne nazadnje imajo zasluge za to tudi šole, ki omogočajo delovanje čebelarških krožkov, s čimer razširijo tudi nabor svojih obšolskih dejavnosti.

Vemo, da vsi učenci in dijaki, ki so bili ali so vključeni v čebelarške krožke, ne bodo postali čebelarji.

Vendar to ni pomembno. Pomembno je predvsem to, da mladim že zelo zgodaj posredujemo jasno sporočilo o pomembni vlogi čebel in čebelarstva v naravi. Otroci in mladostniki v čebelarških krožkih spoznavajo načine dejavnega varovanja in ohranjanja naravnega okolja ter medsebojno povezanost okolja in človekovih dejavnosti. Z delom v čebelarških krožkih skušamo tako oblikovati njihov pozitiven odnos do kulture čebelarstva, tradicije in ohranjanja okolja. Naša prizadevanja so že obrodila sadove. Na vsakoletnih državnih tekmovanjih mladih čebelarjev, vključenih v čebelarške krožke (letošnje je že 39.), je kljub vse bolj zahtevnim temam podeljenih vedno več zlatih priznanj. Torej, mladi vedo vedno več. Skupine najboljših uspešno zastopajo Slovenijo na mednarodnih tekmovanjih mladih čebelarjev. Nekateri nekdanji krožkarji so postali tudi uspešni čebelarji, ki si zdaj s čebelarstvom služijo svoj kruh.

Čebelarji vseskozi vlagamo veliko truda v ozaveščanje otrok in širše javnosti o pomenu čebel in čebelarstva. Naše dejavnosti podpirajo tudi številne druge organizacije, šole, občine in posamezniki. Vse to kaže, da se čedalje bolj znova vračamo k naravi in da z našim skupnim delom prispevamo k ohranjanju kolikor mogoče zdravega okolja.

*Lidija Senič,
vodja Javne svetovalne službe v čebelarstvu*

Spravilo lesa v varovalnem pasu cest

Med lastniki gozdov na območju Občine Podvelka smo zaznali določeno stopnjo nepoznavanja zakonskih določil, ki se nanašajo na spravilo lesa in izvajanje del v varovalnem pasu cest in na samih cestah.

Da ne bi prihajalo do nepotrebnih zapletov in težav, smo pripravili krajši povzetek določil na to temo.

Izvajanje del na cesti in v območju varovalnega pasu ceste določata Zakon o cestah (v nadaljevanju: ZCes-1) in Odlok o občinskih cestah na območju Občine Podvelka (v nadaljevanju: Odlok). ZCes-1 velja za vse javne ceste na območju R Slovenije (tudi občinske), odlok pa le za občinske ceste v Občini Podvelka.

ZCes-1 v 77. točki 2. člena določa, da je »varovalni pas prostor ob javni cesti, v katerem je raba prostora omejena«.

ZCest-1 v 5. odstavku 66. člena določa širino varovalnega pasu ob državnih cestah, in sicer: pri glavnih cestah 25 metrov, pri regionalnih cestah 15 metrov in pri državnih kolesarskih poteh 5 metrov.

Odlok pa v 28. členu določa, da je varovalni pas pri občinskih cestah širok: pri lokalnih cestah 6 metrov, pri javnih poteh 4 metre in pri javnih kolesarskih poteh 2 metra.

Za podiranje dreves in spravilo lesa (enako kot za vsa druga dela) v območju javne ceste (tudi v varovalnem pasu ceste), ki bi lahko ovirala ali ogrožala promet, poškodovala cesto ali povečala stroške njenega vzdrževanja, je treba pridobiti soglasje upravljavca javne ceste, s katerim se določijo pogoji za opravljanje teh del (v primeru državne ceste Direkcije za ceste, v primeru občinske ceste pa Občine Podvelka).

ZCest-1 v 5. členu med drugim določa tudi, da je na cestišču javne ceste prepovedano vleči hlode, veje,

skale in podobne predmete kot tudi pluge, brane in drugo kmetijsko orodje ter druge dele tovora.

V istem členu ZCes-1 nalaga obveznost voznika, da preden se vključi v promet na javni cesti, mora z vozila odstraniti zemljo ali blato, ki bi lahko onesnažilo vozišče. ZCes-1 nalaga izvajalcu rednega vzdrževanja ceste, da mora brez odlašanja s ceste odstraniti vse ovire ali druge posledice ravnanj, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožale, ovirale ali zmanjšale varnost prometa na njej. Prav tako nalaga, da mora o oviri in drugih posledicah prepovedanih ravnanj brez odlašanja obvestiti pristojni inšpekcijski organ za ceste in upravljavca ceste. Vse stroške odstranitve ovir ali drugih posledic prepovedanih ravnanj ali zavarovanja ovir ali nevarnih mest na cesti mora poravnati povzročitelj ovire.

ZCes-1 določa tudi globe za kršitelje (velja za vse javne ceste), in sicer:

- 1.000 evrov za posameznika, ki na nedovoljen način ogroža ali ovira promet na javni cesti (7. odstavek 5. člena ZCes-2);
- 4.000 evrov za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki na nedovoljen način ogroža ali ovira promet na javni cesti (8. odstavek 5. člena ZCes-1), za njihovo odgovorno osebo pa 1.000 evrov;
- 2.000 evrov za posameznika, ki si ne pridobi ustreznega soglasja za izvajanje del v varovalnem pasu ceste ali na cesti (2. odstavek 27. člena ZCes-1) in
- 6.000 evrov za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki si ne pridobi ustreznega soglasja za izvajanje del v varovalnem pasu ceste ali na cesti, za njihovo odgovorno osebo pa z globo 2.000 evrov.

Različne globe v 44. členu določa tudi Odlok o občinskih cestah na območju Občine Podvelka za dejanja ali opustitve dolžnih ravnanj na cesti ali v varovalnem pasu ceste, ki bi lahko ogrožala ali ovirala varnost prometa na njih, oziroma za tiste, ki izvajajo dela na teh mestih brez soglasja Občine Podvelka.

Glede na opisana zakonska določila predlagamo vsem lastnikom gozdov in izvajalcem spravila lesa, da si v primeru spravila lesa v varovalnem pasu ceste pred tem pridobijo ustrezno in zahtevano soglasje in se pri spravilu lesa oziroma izvajanju drugih del tudi ravnajo po določilih soglasja.

Janez Otorepec

Sečnja brez odkazila v Breznu

Že drugo leto bobri prebivajo tudi na obrežju reke Drave v Breznu. Bobri so napol vodne živali s plavalno kožico med prsti zadnjih nog. Njihov rep je luskast in namenjen plavanju in krmarjenju. Na kopnem so počasni in neokretni. Dosegajo maso 30 kg in več in so drugi največji glodavci na svetu. Prehranjujejo se z lubjem, lesom - zlasti mehkim, listjem in travo, v zimskem času pa s koreninami panjev in dračjem.

Bobri s svojo gradnjo spreminjajo okolje. Kopanje kanalov je njihov najpogostejši gradbeni poseg. Jezove gradijo preko potokov, tako da z dna potoka nosijo manjše kamenje in pesek na kraj bodočega jez. Bobri imajo tudi svoj mednarodni dan, to je 7. april.

Mag. Jože Marhl

Bober (vir: internet)

Sečnja brez odkazila v Breznu

Tudi letos kres velikan in ognjemet v Breznu

Vaška skupnost Brezno, ki jo vodi Drago Selič, je tudi letos na predvečer mednarodnega praznika dela, 1. majem, na igrišču v Breznu organizirala kresovanje z ognjemetom. Kres velikan so kot že vrsto let pripravili člani Društva za šport in rekreacijo Splavar Brezno-Podvelka, ki ga vodi Andraž Koželnik. Arhitekta kresa z motorno žago sta bila Stane Mori ml. in Andrej Kovše. Slovesno so ga prižgali Drago Selič, Andraž Koželnik in župan Občine Podvelka Anton Kovše, ki je tudi pozdravil

in nagovoril številne obiskovalce od blizu in daleč. V nagovoru je orisal zgodovino praznovanja praznika dela in njegov pomen za današnje razmere ter vsem zaželel lepe praznike.

Vsi prisotni pa so ob toplini kresa, glasbi in prijetnem druženju nestrpno pričakovali pričetek tradicionalnega ognjemeta, ki se je pričel ob 22.30 in požel burni aplavz.

Mag. Jože Marhl

Tradicionalni šoferski piknik

Združenje šoferjev in avtomehanikov Podvelka je tudi v letu 2015 organiziralo svoj že tradicionalni piknik. Tokrat je bil pri lovski koči na Janževskem Vrhju v neposredni bližini cerkvice sv. Janeza, ki je znana v Sloveniji pa tudi v tujini po sevanju zdravilne energije. Številni zbrani so v lepem vremenu in ob dobri hrani ter prijetnem druženju preživeli popoldan pa še z zdravilno energijo so si

okrepili svoje zdravje. Ob tej priliki se je predsednik ZŠAM Podvelka Jože Jeseničnik tudi zahvalil vsem tistim članom združenja, ki so ob začetku letošnjega šolskega leta skrbeli za varnost učencev v cestnem prometu na območju Občine Podvelka.

Mag. Jože Marhl

Udeleženci šoferskega piknika na Janževskem Vrhju

Uspešna čistilna akcija v Vaški skupnosti Brezno

Tudi letos, kot že več let, je Vaška skupnost Brezno, ki jo vodi Drago Selič, organizirala uspešno čistilno akcijo – Očistimo svoj kraj. Udeležili so se je članice in člani Društva za šport in rekreacijo Splavar Brezno-Podvelka, Prostovoljnega gasilskega društva Brezno-Podvelka, Turističnega društva Brezno-Podvelka in drugi občani. Udeleženci čistilne akcije z zadovoljstvom ugotavljajo, da se ekološka zavest viša, saj se onesnaženost okolja z različnimi odpadnimi materiali iz leta v leto zmanjšuje.

Mag. Jože Marhl

Varujmo okolje in skrbimo za lepši kraj

Varstvo okolja pridobiva danes vse večji pomen. Ljudje smo se počasi začeli zavedati nevarnosti podnebnih sprememb, ki smo jih v preteklosti povzročili s svojim neodgovornim ravnanjem. Pogosta neurja in povodnji nas vedno znova opozarjajo nanje. Odpadki so postali ključni okoljski problem, ki ga lahko posamezniki rešujemo že na vsakodnevni ravni, kot skupnost pa na čistilnih akcijah.

V preteklosti niso poznali pojma – VAROVANJE OKOLJA, čeprav se odpadki pojavljajo že od pradavnine. Varovanje okolja je delovalo samo po sebi, saj so bili vsi odpadki naravno razgradljivi. Z razvojem tehnologije ter industrijsko revolucijo pa varovanje okolja ni več potekalo samodejno, saj je naravo pričelo obremenjevati vse več nenaravnih odpadkov. Tako se je začelo onesnaževanje okolja. Nastajala so divja odlagališča in veliki kupi smeti.

Varovanje okolja je nastalo tako rekoč iz nuje po zdravju in obstoju človeškega rodu. Postalo je eno izmed gesel našega časa. Varovanje okolja je širok pojem. Zajema varovanje okolja in zraka, ravnanje z odpadki, komunalne storitve in vzdrževanje infrastrukture. Vsa navedena področja se združujejo v gospodarski panogi, ki beleži zelo visoko stopnjo rasti, še posebej na področju zbiranja in predelave odpadkov.

Ločeno zbiranje odpadkov na ekoloških otokih postaja vse večjega pomena za varovanje okolja. Tudi v Lehnu imamo ekološki otok in krajanje vse bolj redno odnašamo odpadke na ekološki otok. Žal pa tega še ne počnejo vsi. Z ločenim zbiranjem odpadkov vračamo odpadke nazaj v uporabo in s tem pomembno pripomoremo k varovanju okolja. Kljub temu pa menimo, da je teh otokov še premalo. Dejanja, kot so ločeno zbiranje odpadkov (zbiranje stekla, papirja, pločevink, plastike, baterij, odpadnih električnih aparatov ...) ugašanje luči, uporaba javnih prevoznih sredstev ali uporaba koles lahko dolgoročno veliko pripomorejo z zmanjšanjem podnebnih sprememb in lepšem bivalnem okolju.

Tudi v VS Lehen skupaj s KUD Lehen vsako pomlad izvedemo čistilno akcijo. Tako pobiramo smeti po vseh predelih VS, očistimo okolico PŠ Lehen in športno igrišče pri PŠ Lehen. Vedno se najdejo vaščani, ki jim čisto in urejeno okolje veliko pomeni.

Prihodnost je v naših rokah.

Marija Hrastnik

Nove pridobitve in utrjevanje sodelovanja gasilcev Kaple v kraju in izven

Občinski praznik, ki je bil osrednja slovesnost praznovanja na Kapli v letu 2015, je tudi ob sodelovanju našega društva dobro uspel, predvsem zaradi velike pridobitve gasilcev in tudi krajanov Kaple, saj je ob tej priložnosti bil 31. julija blagoslovljen prizidek in obnovljen gasilski dom. Gasilci smo v pripravi na občinski praznik in vseh ostalih prireditvah v okviru praznika sodelovali z vsemi društvi v kraju.

Velik dogodek v letu 2015 je bilo dokončanje prizidka h gasilskemu domu. Začelo se je v jeseni 2014 z izkopom temeljev in pilotov, kajti pod domom je večja strmina in zaradi varnosti objekta so bili potrebni izkopi in temeljenje objekta do globine skoraj 4 m, kar je bilo na tem terenu in pri slabši dostopnosti velik podvig.

Iz obstoječe garaže je direkten prehod v nov prizidek, kjer je po celotni dolžini gasilskega doma sodobna garderoba z ločenim vhodom, lepe in praktične garderobne omare, ki so zelo primerne za zaščitne gasilske obleke, čelade in obutev (načrt za omare je izdelal poveljnik PGD). V istem prostoru - garderobnem delu, je še urejen poveljniški kotic z najnujnejšo opremo, ki je potrebna za intervencije. V naslednjih letih pa bo potrebno poveljniški del še nadgraditi. Nov, ločeni vhod v garderobni prostor omogoča direkten pristop do zaščitne opreme, s tem se skrajša čas priprave in izvoz iz garaže, kar je ob intervencijah še kako pomembno. Garažni prostor je sedaj namenjen izključno gasilskemu vozilu. V spodnjih prostorih smo zaradi prizidka pridobili večjo in sodobnejšo dvorano, prostor pa je dobilo tudi kulturno društvo. Ob načrtovanju adaptacije – gradnje prizidka gasilskega doma, je zraven financiranja prizidka in energetske varčne fasade s strani Občine Podvelka tudi društvo večino lastnih finančnih sredstev namenilo za delno obnovo obstoječih prostorov doma. Zamenjala so se okna v mansardi, obnovile so se stene in tla v garaži, prebelilo se je vse prostore.

Brez Občine Podvelka ter podpore župana in občinskega sveta bi se še vedno stiskali v premajhni dvorani, se oblačili ob vozilih, kulturno društvo bi še vedno bilo brez svojih prostorov. Vse skupaj vpliva na to, da imamo gasilci in krajanje Kaple primeren prostor in boljše pogoje za humanitarno in družabno delo - tako v kraju kot v občini.

Leta 2015 so poleg vestnega spremljanja sanacije gasilskega doma s strani vodstva društva in gradbenega odbora, potekale tudi ostale redne dejavnosti. Izvedle so se vse potrebne intervencije, sodelovanja na tekmovanjih, kjer so se še posebej izkazali mladinci s 1. mestom na tekmovanju gasilske zveze Dravske doline in Dravograd ter se tako uvrstili na regijsko tekmovanje. Prvič je naša ekipa sodelovala na orientaciji, ki jo že več let organizirajo gasilci v Avstriji v sodelovanju s slovenskimi gasilci, kar je lep primer spoznavanja terena, kmetij tako na avstrijski kot slovenski strani in meddržavno sodelovanje gasilcev. Prvič je bila izvedena tudi gasilska maša na Kapli za naše gasilce in ob tej priložnosti je bila obnovljen oltar sv. Florjana v farni cerkvi.

Želimo biti dober partner vsem krajanom in v pomoč povsod, kjer se čutimo usposobljeni.

*Za PGD Kapla
Jože Pogljajen, VGČ org. sm. II*

Počastili so svojega zavetnika sv. Florjana

Članice in člani Gasilske zveze Dravske doline, ki združuje osem društev, so v nedeljo, 15. maja 2016 počastili svojega zavetnika sv. Florjana. Zbrali so se pred gasilskim domom v Breznu, od koder so se organizirano odpravili proti cerkvi. V postroju

na župnijskem dvorišču je gasilce pozdravil in nagovoril župan Občine Podvelka Anton Kovše in se jim med drugim zahvalil za opravljeno humano delo v minulem letu. Sv. mašo je daroval domači župnik Jože Motaln, ki je v pridigi tudi spregovoril o življenju sv. Florjana in njegovi mučeniški smrti 4. maja leta 304. Pri maši so sodelovali podpredsednica PGD Brezno-Podvelka Romanca Florjančič, častni predsednik tega društva Ivan Hoder ter mladi gasilci domačega društva.

Na zaključku se je poveljnik PGD Brezno-Podvelka Leon Arl zbranim zahvalil za udeležbo, Občini Podvelka za pomoč, župniku za opravljeno mašo in prizadevnim krajanom za ponujene sladke dobrote z napitki.

Mag. Jože Marhl

Tovarišem na pomoč

Gasilci smo ljudje, ki smo vedno, ob vsaki uri in v vsaki situaciji pripravljeni priskočiti na pomoč ljudem v stiski. Ker se zavedamo svojega poslanstva, imamo v okviru društva iz leta v leto več izobraževanj ter praktičnih vaj, s katerimi se pripravimo na intervencije – želimo pa si, da bi jih bilo čim manj in da bi ostalo le pri vaji. V lanskem letu smo bili še posebej ponosni na naše članice, ki so uspešno organizirale vajo na ravni Gasilske zveze Dravske doline ter na dve članici, ki sta opravili tečaj, s katerim sta pridobili naziv nosilki IDA. Opravili smo izobraževanje, s katerim smo pridobili naziv prvi posredovalci. Iz leta v leto imamo tudi vse več intervencij ob naravnih nesrečah. Da pa nas ne povezujejo samo nesreče, se trudimo, da se dobimo tudi na bolj prijetnih druženjih. V jeseni smo se družili člani, članice in mladinci na kosanju pikniku. V mesecu oktobru, mesecu požarne varnosti, smo obiskali otroke v vrtcu Ožbalt in jih povabili v gasilski dom, kjer smo jim razkazali opremo in jih pogostili. V mesecu oktobru smo organizirali tudi pregled gasilnih aparatov. Pozabili pa nismo tudi na naše veterane, ki smo jih povabili ob koncu leta v gasilski dom, kjer smo jih pogostili. Zavedamo se, da brez mladine društvo ne

bo obstalo, zato smo z njimi pridno hodili na vaje. V poletnih mesecih smo našim najmlajšim članom in otrokom v kraju pripravili prijeten skok v počitnice z delavnicami, kjer smo ustvarjali, se družili in si privoščili kino v gasilskem domu. Prav tako smo izvedli delavnice tudi v zimskih mesecih in si s tem krajšali dolge zimske popoldneve. Preteklo leto smo uspešno sodelovali z ostalimi društvi v kraju, prav tako izven kraja, in ostalimi prostovoljnimi gasilskimi društvi naše občine ter izven nje.

Veseli smo, da bo v tem letu naš gasilski dom dobil novo podobo s fasado in da se bo prenovila kurilnica. Hvala občini za obnovo.

Uroš Sorman, predsednik PGD Ožbalt

Beseda o DŠR Splavar

Že od nekdaj je znano, da zdrav duh prebiva v zdravem telesu. Tega dejstva se že od leta 1974, ko je bilo društvo uradno ustanovljeno, držimo tudi v Društvo za šport in rekreacijo Splavar. Naš namen je združevati ljudi, ki uživajo in se sproščajo ob športnih aktivnostih. Prav tako strmimo k napredku in želimo delovati v dobro vseh ljudi. DŠR Splavar skrbi za to, da se v društvu učimo, rekreiramo, družimo, zabavamo in tudi tekmuje. Z našim športnim delom želimo ustvariti pogoje za športno in družabno življenje vseh naših članov ter poskrbeti za pomlad.

Trenutno v društvu deluje 15 aktivnih sekcij, ki pokrivajo različne športne dejavnosti od nogometa, košarke, badmintona, smučanja, odbojke, modelarstva, teka, šaha, petanke in kolesarjenja. V veliko radost mi je videti ogromno število pokalov, priznanj in medalj, ki so jih skozi vsa ta

leta delovanja društva pridobili naši športniki. Vse te nagrade pričajo o veliki predanosti in uspešnosti naših članov. Glede na trenutno zagnanost in srčnost naših članov sem prepričan, da bo DŠR Splavar tudi v letih, ki prihajajo, dosegal veliko uspehov. Še v tem letu imamo namen organizirati in na novo oživeti nekdanji tradicionalni kolesarski vzpon na Glančnik, nogometni memorialni turnir vsem preminulim članom DŠR Splavar, petankarski Vogrinov memorial, odbojkerski turnir na mivki »skok v poletje«, košarkarski turnir v Gotjenku in še kaj.

Šport in rekreacija sta pomembna dejavnika pri zmanjševanju negativnih učinkov današnjega časa. Zato si bo DŠR Splavar še naprej prizadeval in nudil možnosti, da se bo v prostem času s športom ukvarjalo čim več ljudi.

Andraž Koželnik, mag.

Šport, ujet v objektiv

Brez dodatnih pojasnil. Slike povedo več kot tisoč besed. Eno pa velja omeniti:
V ŠD Ožbalt vsekakor nismo v »coni udobja«!

S kolesi po Jadranski magistrali (1.080 km)

Odbojkarice – vsako leto boljše in lepše!

Mitja teče na morje (Ožbalt – Krk, 294 km)

Energija, ki jo daje skupina! 11. s kolesi na morje (Ožbalt–Portorož; 300 km)

Nogometaši – vedno v akciji! Drugo mesto v zimski ligi 2015/2016

Skupaj zmoremo – ob 40-letnici društva

Lep športni pozdrav.

*Mag. Peter Verčko,
predsednik ŠD Ožbalt ob Dravi*

Zgodovinski športni dogodek na Kapli!

»Naredimo triatlon!« je na eni izmed rednih sej preteklega leta v šali izjavil član Športnega društva Kapla. Ne samo, da je ideja padla na plodna tla, temveč je bila tudi uspešno realizirana. V sklopu tako imenovanega športnega vikenda je bil organiziran prvi triatlon v zgodovini kraja.

Na Kapli na Kozjaku športniki letno organizirajo dnevno-nočni turnir v malem nogometu. V okviru občinskega praznika se je porodila želja po razširitvi ustaljene športne aktivnosti. Tako se je v sodelovanju s Športnim društvom Ožbalt organiziral tudi veteranski nogometni turnir, ki se je odvijal v Ožbaltu, saj na Kapli ni travnate nogometne površine, ki je primernejša za omenjeno starostno skupino. Kot zadnja aktivnost športnega vikenda je bil triatlon na Odomovem jezeru. Kapla s hribovito zavitimi cestami redkega prometa in jezerom je namreč kot nalašč za izvedbo športnega dogodka, ki sestoji iz treh disciplin: gorskega kolesarjenja, teka in plavanja.

Vsi športni dogodki so bili skladno s pričakovanji uspešno izpeljani. Pričelo se je z dnevno-nočnim nogometnim turnirjem, ki so ga otvorili dečki starostne skupine pod 12 let. Domači fantje so morali priznati premoč nasprotnikom iz Brezna, ki so zaslužno prejeli zmagovalni pokal. V nadaljevanju se je pričel odvijati članski turnir, na katerem je v tem letu sodelovalo 8 ekip. Kljub manjšemu številu moštev kot v preteklih letih je za izjemno vzdušje poskrbelo okoli 250 gledalcev, ki so z glasnim navijanjem podpirali svoje izbrance. Napeto dogajanje sta popestrili ženska ekipa iz Kaple in komična skupina moških na pobudo člana

Kulturnega društva Kapla. Zmago na otvoritvenem dogodku športnega vikenda je slavila ekipa KMN Brezno, drugo mesto so osvojili domači člani moštva Okrepčevalnica Olga Kapla 1, na tretje mesto pa so se zavihteli fantje ekipe Gotjenk. Omenjena moštva so prejela pokale in denarne nagrade. Izmed vseh nagrad pa seveda ne moremo mimo najmlajšega člana ŠD Kapla – Roka Verčka, ki je prejel pokal za najboljšega strelca turnirja. Naziv najboljšega vratarja si je priboril igralec Rafko Rožman.

Časa za regeneracijo ni bilo veliko, saj je bil že naslednji dan rezerviran za veteranski pokal Občine Podvelka. Na turnirju v Ožbaltu je prisostvovalo vseh pet vaških skupnosti, prav tako pa ni primanjkovalo podpore s tribun. Nogometaši nad 35. letom starosti so dokazali, da se nogomet ne igra samo z nogami, temveč tudi s srcem. V ospredju je bil taktičen in inteligenčen način igre, podkovan z dragocenimi izkušnjami. Prvo mesto je osvojila ekipa iz Brezna, drugi so bili veterani iz Kaple, kot tretji pa so se izkazali Podvelčani. Tudi drugi nogometni dan se je zaključil s podelitvijo pokalov najboljšim trem ekipam.

Nogometni del se je končal, ne pa tudi športni vikend! V nedeljo je sledila »pika na i«. Kljub slabi vremenski napovedi se je triatlona udeležilo 29 športnic in športnikov. Vsaka disciplina se je pričela in končala na Odomovem jezeru. Po uvodnem pozdravu so pogumno krenili na 20-kilometrsko kolesarsko traso. Sledil je 4-kilometrski tek in nato 100 metrov plavanja v jezeru. Udeleženci so največjo vrednost pripisovali druženju, rekreaciji in izzivom, ki jih prinašajo vse tri discipline. Kljub temu da je bil prvotni namen dogodka rekreacija, pa je bilo prisotne tudi nekaj tekmovalnosti. Najhitrejša med športniki, Anton Videčnik in Gregor Kovač, sta prišla do konca v eni uri in izrazila svoje občutke: »Trasa je bila enkratna, saj je bila zelo razgibana. Dobro so

izbrali, tako za kolesarjenje, kot tudi za tek, morda bi lahko bilo plavanje za 100 metrov daljše. Takšnih dogodkov bi moralo biti več!«. Vse tri discipline rekreativcem niso povzročale pretiranih težav. Na srečo se je končalo brez poškodb, sicer pa je bilo za varnost dobro poskrbljeno. Člani PGD Kapla so športnike spremljali z gasilskim vozilom, reševanje iz vode pa so s čolnom in dvema reševalcema zagotavljali člani PGD Dravograd. Na srečo slednji niso imeli dela, športna prireditev se je končala s podelitvijo medalj, ki so služile kot simbolična nagrada in potrditev uspešno opravljenega triatlona. Sledil je zabavni del z Okrepčevalnico Olga, za vse prazne želodce pa je poskrbelo Društvo kmečkih žena Kapla.

Kljub kompleksni prostovoljni organizaciji si v Športnem društvu Kapla tudi v prihodnjih letih prizadevajo uveljavljati športni vikend, saj je le-ta naletel na pozitiven odziv vaščanov in širše. Poleg tega pa je šport interesna dejavnost, ki močno zaznamuje dogajanje v kraju. Igrišče na Kapli je namreč dnevno korišćeno s strani športnega društva, šole in najmlajših vaščanov. Vsi gradijo svojo življenjsko pot na športnem udejstvovanju, ki blagodejno vpliva na telo, duha in medsebojne odnose.

Jani Pavlič

Potovanja s kolesom ob evropskih rekah

Ko sva se lansko leto z vlakom vračala s treking ture ob reki Altmühl na Bavarskem domov v najin nemški dom, se je žena Lojzka začela z nostalgijo spominjati najinih začetkov potovanj ob rekah. »A še veš ...«. Seveda se tudi jaz rad spominjam najinega prvega trekinga ob reki Neckar, čeprav je minulo od takrat že trinajst let. Neizkušena, koliko prtljage rabiš za takšna potovanja, neizkušena pri iskanju poti, prenočišč, prehrane, sva takrat s kolesi izstopila iz vlaka v mestu Schwenningen, kjer se je nekje nahajal izvir reke. Iz gorskega potoka v Črnem lesu (Schwarzwald), je Neckar, ko se je srečal z mnogimi vasmimi in mesti, kot so Rottweil, Tübingen, Esslingen, pri Stuttgartu že postal plovna reka. Dolina se je od tukaj naprej zožila, na pobočjih je rasla vinska trta, nato pa so se bukovi gozdovi spustili prav do obale reke, na skalah pa vabili na obisk nešteti gradovi. Šele pri univerzitetnem mestu Heidelberg se je dolina razširila in Neckar se je pri mestu Mannheim izlil v največjo nemško reko Ren (Rhein). Ker sva v teh osmih dnevih videla in doživela toliko čudovitega, sva se že na poti domov v Sindelfingen v vlaku pogovarjala o tem, katera reka bo prišla na vrsto leta 2004.

Junija naslednjega leta sva resnično bila v Donaueschingenu na izviru reke Donave. Ob mladi Donavi sva nato obiskala vsa stara mesta ob njej in po štirih dneh stala pred 161 metrov visoko gotsko stolnico v Ulmu. Šele leta 2006 sva potovanje ob Donavi spet nadaljevala. Ob reki sva obiskala vse stare prestolnice, ki so naju vabile z zgodovinskimi mestnimi jedri, se nagledala prekrasnih baročnih in renesančnih zgradb. V Ingoldstadtu sva videla Marijino stolnico, Novi grad in cerkev Maria de Victoria. Od samostana Weltenburg, kjer menihi varijo čudovito pivo, sva se skozi sotesko Donave do Kelheima peljala na potniški ladji. In čudoviti 2000 let stari Regensburg. Po ogledu Straubinga sta naju nato spremljala dež in ladje na Donavi in ko sva prispela v »Benetke severa«, kot imenujejo mesto treh rek, Passau, je naju spet pozdravilo sonce. Po 426 kilometrih in šestih dneh na kolesih sva se vrnila nazaj domov v Sindelfingen. Že jeseni istega leta sva iz najstarejšega nemškega mesta Trier pričela z vožnjo ob reki Mozeli (Mosel). Pot je vodila med samimi vinogradi rizlinga, kjer je bila trgatev. Še v 2000 let staremu mestu Koblenz,

2007, SLO TOUR iz Sindelfingena do Ožbalt 1000 km

kjer se Mozela po 220 kilometrih izlije v reko Ren, se nama je od ovinkov ob njej vrtelo v glavi. Ko so naju najini prijatelji v Nemčiji spomladani leta 2007 spraševali, kam na dopust, in sva odgovorila, da domov v Ožbalt, vendar s kolesi, so nama rekli, da naj jih nimava za norca. Sredi julija sva se s polno natovorjenimi kolesi odpeljala iz Sindelfingena čez hribe in doline ter po skoraj 1000 kilometrih in 14 dneh sva prispela na Vič, kjer so naju presenetili najini sorodniki.

2010, na reki Labi, počitek, iz Cuxhavena do Šmilke, 1000 km

V letu 2008 sva bila, kar se tiče trekinga, bolj skromna, obiskala sva samo dve gorski reki, Enz in Kocher, dotoka že prevožene reke Neckar.

Ker živiva v bližini Bodenskega jezera, sva ga seveda tudi morala obiskati s kolesi. Meseca maja 2009 sva v štirih dneh obvozila to, ljubkovalno imenovano »Švabsko morje«. Teh 255 kilometrov je bila dobra priprava za najino nadaljevanje potovanja ob Donavi. Iz Passaua sva meseca julija krenila po 330 kilometrov dolgi kolesarski poti, med kolesarji imenovano »avtocesta«, za Dunaj. Uživala sva ob ogledih vseh znamenitosti, kot so Schlögener pentlje, samostana Melk in Wachaua, kjer je bilo polno slastnih marelic. Dunaja sva se samo dotaknila. Nato sva se do Bratislave borila s komarji. Na Slovaškem sva bila edina, samotna kolesarja in šele na Madžarskem nas je bilo več. V Budimpešti sva se pripeljala preko Erszebet hid (mosta) na levo stran v mestno središče. Z železniške postaje Keleti pu sva se z vlakom preko Dunaja vrnila domov. Skupaj sva v 3 etapah ob Donavi prevozila 1462 kilometrov.

2013, na reki Ren, iz Švice, Stein am Rhein do Rotterdama, 1200 km

Iz Česke priteče v Nemčijo reka Laba (Elbe) in se po 1000 kilometrih izlije pri Cuxhavnu v Severno morje. Za naju nov izziv. Julija 2010 sva pot ob njej v 16 dneh premagala. O vseh dogodivščinah ob njej bi lahko napisala knjigo. Oba sva ponosna, da sva lahko leta 2011 sodelovala na 28. »Tour de Laendle«, kopijo Tour de France, ki je vodila med gradovi v južni Nemčiji, vendar brez tekmovalnega značaja. Teh 511 kilometrov v sedmih etapah in v družbi 2400 kolesarjev ni bilo po najinem okusu. Meseca julija sva stala v čarobnem Bayreuthu v frankovski deželi pred svetovno znano operno hišo in se spustila ob Rdečem Mainu navzdol, da bi poiskala brata Beli Main. Malo pred pivskim mestom Kulmbach sta se oba potoka združila v reko Main. Porabila sva veliko časa za ogled znanih mest Bamberg, Wuerzburg, Aschaffenburg, Offenheim in

mnogih drugih. Frankfurt sva pustila na desni strani reke in se pri mestu Mainz, na ustju obeh rek, objela. Bilo je 9 čudovitih dni. Ko sva vozila po mostu čez reko Ren, na vlak v mesto Mainz, sva nehote na sredi mosta obstala. Oba je prešinila ista misel, reka Ren pod nama je naslednja na vrsti. Julija 2013 sva za trening iz Ulma prevozila 200 km čez hribe in doline do Bodenskega jezera. Teden pozneje sva se z vlakom odpeljala v Švico, Stein am Rhein, kjer reka Ren (Rhein) zapuša Bodensko jezero. S težko natovorjenimi kolesi sva krenila na 1200 km dolgo pot ob reki po štirih državah, skozi nešteta mesta in vasi. Po štirih dneh vožnje po Nizozemski sva končno zapeljala v milijonsko mesto Rotterdam ob Severnem morju. Po dvajsetih dneh na kolesu sva si spet zaželela domov.

Spomladi 2014 sva najprej uživala tri dni ob gorski reki Iller, ki teče iz Oberstdorfa do Ulma.

V Turinškem gozdu izvirata dve reki, ki jih moraš obiskati, to sta Werra in Fulda. Obe se nato pri mestu Hann. Münden združita v mogočno reko Weser, ki se po 510 km izlija v Severno morje. Najino potovanje ob vseh treh rekah je bilo, kot pravi Lojzka, čarobno. Saj se pot tudi imenuje »pravljica cesta bratov Grimm«. Po 990 km in 19 dneh sva se iz

2004 do 2006, Budimpešta, od izvira Donave do Budimpešte, 1462 km

Bremmerhavena vrnila z vlakom domov.

V vseh teh dvajsetih turah na kolesih sva prekolesarila dobrih 9000 kilometrov in sva bila skupaj na potovanjih pet mesecev. Morda še to: leta 2015, ko sva bila na dopustu ob reki Altmühl, ki izvira v Frankovskih gozdovih v bližini čudovitega srednjeveškega mesta Rothenburg / Tauber in se po 300 km izlija pri Kelheimu v Donavo, sem dopolnil 75 let, moja hrabra sopotnica, žena Lojzka, pa 70 let.

Lojzka in Ludvik-Luček Cepec

Vsebina

Beseda urednika	2	Utrip župnij Kapla in sv. Ožbalt	32
Nagovor župana	3	Oratorij Kapla	33
Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2016	4	Mesec maj	34
Občinski praznik na Kapli je lepo uspel	7	Romanje župnij na Poljsko	35
Kapla je praznovala	8	Življenje in delo župnije svete Marije Brezno ...	36
V Podvelki se je dogajalo!	10	Posredovanje vrednot za življenje	38
O Vaški skupnosti Lehen	11	Spet kliče nas venčani maj	39
Na obisku pri jubilanu	13	V Breznu raste tudi vnukinja najstarejše trte na	
70 let prepevanja v župnijski cerkvi svetega		svetu z mariborskega Lenta	40
Ožbalta	14	Hčerki potomke najstarejše vinske trte na svetu	
Slovesno ob dnevu državnosti v Občini		iz mariborskega Lenta	40
Podvelka	15	Slovenci gojimo čebelarstvo tradicijo	42
Kako varno smo živeli v letu 2015 na območju		Spravilo lesa v varovalnem pasu cest	44
Občine Podvelka:	16	Sečnja brez odkazila v Breznu	45
Beseda naših osnovnošolcev	18	Tudi letos kres velikan in ognjemet v Breznu ...	46
Šola se predstavi	19	Tradicionalni šoferski piknik	47
Dnevi dejavnosti na Podružnični šoli Lehen	21	Uspešna čistilna akcija v Vaški skupnosti	
15 let v novi šolski stavbi	22	Brezno	47
Igre brez meja	22	Varujmo okolje in skrbimo za lepši kraj	48
Vrtec v naravi	23	Nove pridobitve in utrjevanje sodelovanja	
Zdravje v vrtcu	24	gasilcev Kaple v kraju in izven	49
Tečaj plavanja za otroke pred vstopom v šolo ..	24	Počastili so svojega zavetnika sv. Florjana	50
Presenečenje na dan mladosti	25	Tovarišem na pomoč	50
»Ponosen sem, da držimo skupaj«	26	Beseda o DŠR Splavar	51
Umetniško društvo VILA	27	Šport, ujet v objektiv	52
Mozaik ustvarjalnosti v Ožbaltu	28	Zgodovinski športni dogodek na Kapli!	54
Svečanost ob 70. obletnici osvoboditve	28	Potovanja s kolesom ob evropskih rekah	56
Mi pa gremo na Gorenjsko	30	Občina Podvelka praznuje 17. občinski	
Zgradili smo športno-družabni objekt	31	praznik	60

Koroška lekarna

KOSTMANN

TOVARNA MERIL KOVINE

GEOMERITVE

GEOMERITVE d.o.o., Slovenj Gradec
t: 02 88 21 320, e: info@geomeritve.si
www.geomeritve.si

že 20 let za vse geodetske storitve

KOROŠKI ZIDAR

Boštjan VEZOVIK
Prokurist poslovni sekretar

Sv. Primož na Pohorju 67b
2367 Vuzenica
tel.: (02) 8790 183
fax: (02) 8790 184

Davčna številka: SI38749092
Boštjan: 041 788 489
Branko: 041 647 668
E-mail: boštjan.vezovnik@siol.net

ŠTRASER d.o.o.

IMBARSNO PEČUH

Občina Podvelka praznuje 17. občinski praznik

JULIJ

SOBOTA, 23. JULIJ 2016

10.00 Športno rekreacijski prostor v Breznu: tekmovanje v ruskem kegljanju

SOBOTA, 30. JULIJ 2016

10.00 Brezno. Turnir v petanki

11:00 Urbančeva lovski koč, Lehen na Pohorju: Tradicionalno srečanje v spominskem parku, pomniku NOB

NEDELJA, 31. JULIJ 2016

9.00 Lovska koč Vurmat: tekma v streljanju kombinacije za pokal Občine Podvelka

AVGUST

SREDA, 3. AVGUST 2016

17.00 Sejna soba Občine Podvelka: Slavnostna seja Občine Podvelka

PETEK, 5. AVGUST 2016

17.00 Gasilski dom: Slavnostna seja PGD Ožbalt

17.30 Gasilski dom: Blagoslov gasilskega doma in gasilska parada

20.00 Šotor: Druženje ob glasbi

SOBOTA, 6. AVGUST 2016

12.00 Hidroelektrarna Ožbalt: Javna predstavitev vaje - udar električnega toka - in temeljni postopki oživljanja

17.00 Športni park Ožbalt: Vaške igre

20.30 Šotor: Proslava in podelitev pokalov

21.00 Šotor: Veselica

NEDELJA, 7. AVGUST 2016

8.00 Cerkev sv. Ožbalta: Sveta maša ob Ožbaltski nedelji

9.00 Ožbalt: Pohod po okoliških hribih Ožbalta s Planinskim društvom Ožbalt-Kapla

10.00 Cerkev sv. Ožbalta: Slovesna sveta maša ob Ožbaltski nedelji

11.30 Center Ožbalta: Otvoritev novih pridobitev (avtobusna postaja, parkirišča in pešpot/kolesarska steza) s kulturnim programom

13.00 Šotor: Pogostitev in druženje ob 25-letnici PD Ožbalt-Kapla, popoldansko druženje ob glasbi

SOBOTA, 20. AVGUST 2016

17.00 Športni park Ožbalt: dnevno-nočni odbojkerski turnir na mivki

OD PONEDELJKA, 22., DO ČETRTEKA, 25. AVGUSTA 2016

Župnijska cerkev in župnišče na Kapli: oratorij, počitniški dnevi za otroke

NEDELJA, 28. AVGUST 2016

10.30 Cerkev sv. Katarine na Kapli: Slovesna sveta maša ob lepi nedelji, mašuje rektor Jože Kopeinig

SEPTEMBER

SOBOTA, 3. SEPTEMBER 2016

20.00 Letni oder Ožbalt: Srečanje pevskih skupin Je pa sobota večer

NEDELJA, 4. SEPTEMBER 2016

10.00 Ožbalt: Vzpon z MTB kolesi na Grilov vrh

SOBOTA, 10. SEPTEMBER 2016

14.00 Igrišče v Podvelki. Turnir trojk v košarki